

ทัศนคติของครูโรงเรียนประถมศึกษาในเขตการศึกษา 4
ที่มีต่อการทดสอบปลายปี

ปริญญาภิพนธ์

ของ

ศิริศักดิ์ ศิริสินท์ศักดิ์

หอสมุดกลาง

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า
ปริญญามหาบัณฑิต

สิงหาคม 2518

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวเฝ้าไข้ได้พิจารณาปิดกั้นน้ำเป็นแล้ว เห็นว่าควรรับ
เป็นหน่วยงานหนึ่งของการศึกษา ตามมติของสภาการศึกษาแห่งชาติของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

ศาสตราจารย์ ดร. วิจัย ใจดี ประธาน

ดร. ชัยวัฒน์ กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ เนื่องจากผู้เขียนได้รับคำแนะนำและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก อาจารย์ ดร.นวลเพ็ญ วิเชียรโชติ และอาจารย์ไพฑูรย์ หวังพานิช ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงยิ่ง และขอขอบพระคุณท่านศึกษานิเทศก์ เขต เขต 4 คณะศึกษานิเทศก์จังหวัดในเขตการศึกษา 4 ทุกท่าน และคณะครูโรงเรียนที่ให้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้กรุณาให้ความสะดวกและเสียสละเวลาตอบแบบสอบถามเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ทุกท่านที่กรุณาให้ความช่วยเหลือในการจัดทำปริญญานิพนธ์ และขอกราบขอบพระคุณหัวหน้าหน่วยงานนิเทศก์จังหวัดภูเก็ตซึ่งได้ให้ความอนุเคราะห์แก่ผู้เขียนตลอดเวลาที่ศึกษาในระบับปริญญาโทนี้

ศิริศักดิ์ ศิริรินทร์ศักดิ์.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
คำนำ	1
✓ ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
✓ ความสำคัญของการวิจัย	5
✓ ขอบเขตของการวิจัย	5
✓ คำนิยามศัพท์เฉพาะ	6
✓ ข้อตกลงเบื้องต้น	7
✓ เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
✓ สมมติฐานของการวิจัย	14
เหตุผลสนับสนุนสมมติฐาน	15
2 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	16
เครื่องมือรวบรวมข้อมูล	16
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	23
การเก็บรวบรวมข้อมูล	23
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์	24
3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	26
สัญลักษณ์และตัวอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	26
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	26
- การวิเคราะห์เปรียบเทียบเป็นต้นแบบกับกรณีจริงของสถานภาพ บางประการของครู	27
- การวิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือ การวัดผลการศึกษากับสถานภาพบางประการของครู	56

บทที่

หน้า

— การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบ
กับทัศนคติต่อการทดสอบปลายปี

80

4 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

82

ความมุ่งหมายของการวิจัย

82

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

82

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

82

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

82

อภิปรายผล

85

ข้อเสนอแนะ

91

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนศึกษานิเทศก์ฝ่ายสามัญศึกษาประจำจังหวัดและครูซึ่งใช้เป็น กลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบถามวัดทัศนคติของครู ที่มีต่อการทดสอบปลายปี	20
2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำแนกตามจังหวัด	23
3 ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีของกลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกัน	27
4 การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีระหว่างกลุ่มครูที่มีระดับ อายุแตกต่างกัน	28
5 ค่า q - statistic ของทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีระหว่างกลุ่มครูที่มีระดับ อายุแตกต่างกัน	29
6 ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อการสร้างข้อสอบปลายปีของกลุ่มครูที่มีระดับอายุ แตกต่างกัน	30
7 การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการสร้างข้อสอบปลายปีระหว่างกลุ่มครูที่มี ระดับอายุแตกต่างกัน	30
8 ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อการดำเนินการสอบปลายปีของกลุ่มครูที่มีระดับอายุ แตกต่างกัน	31
9 การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการดำเนินการสอบปลายปีระหว่างกลุ่มครู ที่มีระดับอายุแตกต่างกัน	31
10 ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนนปลายปีของกลุ่มครูที่มีระดับอายุ แตกต่างกัน	32
11 การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนนปลายปีระหว่างกลุ่มครู ที่มีระดับอายุแตกต่างกัน	32
12 ค่า q - statistic ของทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนนปลายปีระหว่างกลุ่มครู ที่มีระดับอายุแตกต่างกัน	33

13	ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อการจัดทำ ท.2 ก ของกลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกัน	34
14	การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดทำ ท.2 ก ระหว่างกลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกัน	34
15	ค่า q - statistic ของทัศนคติต่อการจัดทำ ท.2 ก ระหว่างกลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกัน	35
16	ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อการตัดสินอนุมัติผลการสอบปลายปีของกลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกัน	36
17	การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการตัดสินอนุมัติผลการสอบปลายปีระหว่างกลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกัน	36
18	ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีของกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน	37
19	การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีระหว่างกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน	38
20	ค่า q - statistic ของทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีระหว่างกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน	39
21	ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อการสร้างข้อสอบปลายปีของกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน	40
22	การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการสร้างข้อสอบปลายปีระหว่างกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน	40
23	ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อการดำเนินการสอบปลายปีของกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน	41
24	การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการดำเนินการสอบปลายปีระหว่างกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน	41
25	ค่า q - statistic ของทัศนคติต่อการดำเนินการสอบปลายปีระหว่างกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน	42

ตาราง	หน้า
26 คาสติพิพื้นฐานของทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนนปลายปีของกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน	43
27 การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนนปลายปีระหว่างกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน	43
28 คาสติพิพื้นฐานของทัศนคติต่อการจัดทำ ท.2 ก ของกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน	44
29 การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดทำ ท.2 ก ระหว่างกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน	44
30 คาสติพิพื้นฐานของทัศนคติต่อการตัดสินอนุมัติผลการสอบปลายปีของกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน	45
31 การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการตัดสินอนุมัติผลการสอบปลายปีระหว่างกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน	45
32 คาสติพิพื้นฐานของทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีของกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน	46
33 การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีระหว่างกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน	47
34 ค่า χ^2 - statistic ของทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีระหว่างกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน	48
35 คาสติพิพื้นฐานของทัศนคติต่อการสร้างข้อสอบปลายปีของกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน	49
36 การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการสร้างข้อสอบปลายปีระหว่างกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน	49
37 คาสติพิพื้นฐานของทัศนคติต่อการดำเนินการสอบปลายปีของกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน	50
38 การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการดำเนินการสอบปลายปีระหว่างกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน	50

35	ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนนปลายปีของกลุ่มครูที่มีเวลา ทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน	51
40	การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนนปลายปีระหว่างกลุ่มครู ที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน	51
41	ค่า q - statistic ของทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนนปลายปีระหว่างกลุ่มครู ที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน	52
42	ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อการจัดทำ ต.2 ก ของกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู แตกต่างกัน	53
43	การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดทำ ต.2 ก ระหว่างกลุ่มครูที่มีเวลา ทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน	53
44	ค่า q - statistic ของทัศนคติต่อการจัดทำ ต.2 ก ระหว่างกลุ่มครูที่มีเวลา ทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน	54
45	ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อการตัดสินอนุมัติผลการสอบปลายปีของกลุ่มครูที่มีเวลา ทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน	55
46	การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการตัดสินอนุมัติผลการสอบปลายปีระหว่าง กลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน	55
47	ค่าสถิติพื้นฐานของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบของกลุ่มครูที่มีระดับอายุ แตกต่างกัน	56
48	การทดสอบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบระหว่างกลุ่มครู ที่มีระดับอายุแตกต่างกัน	57
49	ค่า q - statistic ของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบระหว่างกลุ่มครู ที่มีระดับอายุแตกต่างกัน	57
50	ค่าสถิติพื้นฐานของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนข้อสอบของกลุ่มครูที่มีระดับ อายุแตกต่างกัน	58

ตาราง	หน้า
51 การทดสอบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนข้อสอบระหว่าง กลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกัน	59
52 ค่าสถิติพื้นฐานของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตรของกลุ่มครูที่มี ระดับอายุแตกต่างกัน	59
53 การทดสอบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตรระหว่าง กลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกัน	60
54 ค่าสถิติพื้นฐานของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบของกลุ่มครูที่มีระดับ อายุแตกต่างกัน	60
55 การทดสอบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบระหว่าง กลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกัน	61
56 ค่า q - statistic ของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบระหว่าง กลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกัน	61
57 ค่าสถิติพื้นฐานของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนนของกลุ่มครู ที่มีระดับอายุแตกต่างกัน	62
58 การทดสอบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนน ระหว่างกลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกัน	63
59 ค่าสถิติพื้นฐานของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบของกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครู แตกต่างกัน	63
60 การทดสอบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบระหว่างกลุ่มครูที่มี วุฒิทางครูแตกต่างกัน	64
61 ค่า q - statistic ของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบระหว่างกลุ่มครูที่มี วุฒิทางครูแตกต่างกัน	64
62 ค่าสถิติพื้นฐานของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนข้อสอบของกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครู แตกต่างกัน	65

63	การทดสอบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนข้อสอบระหว่างกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน	66
64	ค่าสถิติพื้นฐานของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตรของกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน	67
65	การทดสอบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตรระหว่างกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน	67
66	ค่า q - statistic ของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตรระหว่างกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน	68
67	ค่าสถิติพื้นฐานของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบของกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน	69
68	การทดสอบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบระหว่างกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน	69
69	ค่า q - statistic ของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบระหว่างกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน	70
70	ค่าสถิติพื้นฐานของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนนของกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน	71
71	การทดสอบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนนระหว่างกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน	71
72	ค่า q - statistic ของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนนระหว่างกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน	72
73	ค่าสถิติพื้นฐานของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบของกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน	73
74	การทดสอบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบระหว่างกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน	74

75	ค่า q - statistic ของความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบระหว่างกลุ่มกรที่มีเวลาทำหน้าที่กรแตกต่างกัน	74
76	คาสติพื้นฐานของความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนข้อสอบของกรที่มีเวลาทำหน้าที่กรแตกต่างกัน	75
77	การทดสอบความแตกต่างของความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนข้อสอบระหว่างกรที่มีเวลาทำหน้าที่กรแตกต่างกัน	75
78	คาสติพื้นฐานของความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสตรของกรที่มีเวลาทำหน้าที่กรแตกต่างกัน	76
79	การทดสอบความแตกต่างของความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสตรระหว่างกรที่มีเวลาทำหน้าที่กรแตกต่างกัน	76
80	คาสติพื้นฐานของความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบของกรที่มีเวลาทำหน้าที่กรแตกต่างกัน	77
81	การทดสอบความแตกต่างของความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบระหว่างกรที่มีเวลาทำหน้าที่กรแตกต่างกัน	77
82	ค่า q - statistic ของความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบระหว่างกรที่มีเวลาทำหน้าที่กรแตกต่างกัน	78
83	คาสติพื้นฐานของความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนนของกรที่มีเวลาทำหน้าที่กรแตกต่างกัน	79
84	การทดสอบความแตกต่างของความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนนระหว่างกรที่มีเวลาทำหน้าที่กรแตกต่างกัน	79
85	ค่า q - statistic ของความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนนระหว่างกรที่มีเวลาทำหน้าที่กรแตกต่างกัน	80
86	คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบกับทัศนคติต่อการทดสอบปลายปี	81

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

ปัจจุบัน ประเทศทั้งหลายในโลกต่างเร่งรัดพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเพื่อให้มีประสิทธิภาพและเสถียรภาพยิ่งขึ้น ปัญหาการพัฒนาที่สำคัญและควรพิจารณาเป็นอันดับแรกก็คือ การพัฒนากำลังคน และวิธีการพัฒนากำลังคนให้มีประสิทธิภาพสูงวิธีหนึ่งได้แก่การจัดการศึกษา ซึ่งจำเป็นจะต้องเริ่มต้นตั้งแต่การประถมศึกษาเป็นต้นไปจนถึงอุดมศึกษา สตรัมลิน(Strumlin) นักวิชาการชาวรัสเซียสมัยเลนินเป็นคนแรกที่ได้ทำการวิจัยถึงผลของการประถมศึกษาว่า ในรัสเซีย การประถมศึกษาอย่างสมบูรณ์มีผลทำให้เพิ่มผลผลิตได้ถึง 44 เปอร์เซ็นต์ (อ้างจากบุญชนะ อัครถาวร, 2507:4)

ในประเทศไทย แม้จะยังไม่มีการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องผลของการประถมศึกษาโดยตรง แต่ก็อาจกล่าวได้ว่า การประถมศึกษาที่มีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไม่น้อยทีเดียว นอกจากนั้น การประถมศึกษายังเป็นรากฐานของการมัธยมศึกษา หากการประถมศึกษาไม่มีความเจริญก้าวหน้าสมบูรณ์เต็มที่แล้วก็ย่อมจะส่งผลถึงการมัธยมศึกษาซึ่งกล่าวกันว่าเป็นกำลังสำคัญในด้านการพัฒนากำลังคนระดับกลางของประเทศซึ่งจะเจริญก้าวหน้าไปด้วย (นิศย์ หมวกทิพย์, 2514:1)

ปัจจุบันนี้ การจัดการศึกษาแบ่งออกเป็นหลายระดับชั้นตามเกณฑ์อายุมาตรฐานของหลักสูตรการศึกษา ที่พึงจะศึกษาเล่าเรียนกัน ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2503 ได้จัดแบ่งการศึกษาออกเป็นระดับอนุบาลศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอุดมศึกษาตามลำดับ (ธารัง บัวศรี, 2506:237) และตามแผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 3 (2515 - 2519) ได้กำหนดนโยบายการศึกษาระดับประถมศึกษาซึ่งพอจะกล่าวสรุปเป็นหลักการใหญ่ ๆ ไว้ว่า ให้ขยายการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้นให้สอดคล้องกับจำนวนประชากรในวัยเรียนที่เพิ่มขึ้น และขยายการศึกษาก่อนมัธยมศึกษาให้ครบ 7 ปีโดยเร็วที่สุดที่จะทำได้ ขยายการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเพื่อผลิตนักเรียนให้เพียงพอแก่ความต้องการของสังคมในการพัฒนากำลังคนระดับกลาง และให้เพียงพอที่จะศึกษาอบรมต่อไปในระดับสูงด้วย โดยเฉพาะกำลังคนในระดับสูงนั้นให้เร่งผลิตในสาขาที่ขาดแคลนให้มากเป็นพิเศษ และให้ขยายการผลิตครูทุกระดับให้เพียงพอแก่ความต้องการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2514:5 - 6) มุกกสิจึงมีโอกาสนี้ได้รับการศึกษาอย่างกว้างขวาง

ทั้งนี้ย่อมแล้วแต่คุณภาพของแต่ละบุคคลซึ่งอาจแตกต่างกันไป แม้ว่าการศึกษาจะแบ่งออกเป็นหลายระดับ กังกล่าวมาแล้ว แต่ละบุคคลก็มีโอกาสจะศึกษาเล่าเรียนได้มากก็ตาม แต่การที่ผู้เรียนจะเลื่อนชั้นไปเรียน ในชั้นหรือระดับที่สูงขึ้นไปได้นั้นจำเป็นจะต้องมีการตรวจสอบคุณภาพหรือผลการเรียนเสียก่อน ความปรกติ จะต้องอาศัยผลปลายปีเป็นหลัก เฉพาะอย่างยิ่งในระดับประถมศึกษา ผู้ที่จะเลื่อนชั้นไปเรียนในชั้นที่สูง ถัดขึ้นไปจะต้องเป็นผู้ที่สามารถสอบข้อสอบในชั้นที่เรียนอยู่ก่อนให้ได้คะแนนรวมทั้งหก (คะแนนปลายปีและ คะแนนระหว่างปี) ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ขึ้นไป (กรมสามัญศึกษา, 2511:14 และกรมสามัญศึกษา, 2511:12) ทั้งนี้ยกเว้นโรงเรียนประถมศึกษาที่ไ้ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการเลื่อนชั้น นักเรียนบางชั้นในโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ. 2514 (สุกรม ประดับแก้ว, 2516:364)

อย่างไรก็ตาม สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 นั้นเป็นชั้นที่ว่ประโยชน์นั้น โรงเรียนประถมศึกษา ทุกโรงเรียนจะต้องปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการวัดผลการศึกษาระดับประถมศึกษาตอน ปลาย ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2511 ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์ในการเลื่อนชั้นไว้ว่า จะต้องได้คะแนนรวมทั้งหก (คะแนนปลายปีและคะแนนระหว่างปี) ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ขึ้นไป (กรมสามัญศึกษา, 2511:12)

การทดสอบระหว่างปีในชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 นั้น โรงเรียนเป็นผู้จัดดำเนินการทดสอบเอง ส่วนการทดสอบปลายปีในชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 นั้น จังหวัดเป็นผู้ดำเนินการ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อวัด ความรู้ ความสามารถหรือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาการ เลื่อนชั้นของผู้เรียนด้วย การทดสอบปลายปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 เป็นกิจกรรมที่ครู นักเรียนและผู้เกี่ยวข้อง รู้จักคุ้นเคยเป็นอย่างดี และมักเรียกการทดสอบปลายปีนี้ว่า "การสอบไล่"

การทดสอบปลายปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 หรือการสอบไล่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 นั้นเป็นที่ทราบกันดีว่า จะมีผู้เข้าสอบเป็นจำนวนมาก มีสนามสอบหลายแห่ง ไขข้อสอบเดียวกันและทำการสอบในวัน เวลา ที่กำหนดให้พร้อมเนียงกันทั้งจังหวัด นอกจากนี้ยังมีการแต่งตั้งกรรมการสร้างข้อสอบ กรรมการดำเนินการ สอบ กรรมการตรวจให้คะแนนและกรรมการจัดทำ ค. 2 ก. จากคณะกรรมการนี้เทศกฝ่ายสามัญศึกษา ประจำจังหวัดและคณะครูโรงเรียนต่าง ๆ เข้าร่วมกันปฏิบัติงานนี้อีกด้วย

การที่ครูจำนวนมากซึ่งมีสถานภาพแตกต่างกัน เช่น อายุ วุฒิ ประสบการณ์ในการทำงาน ความรู้ความสามารถและอื่น ๆ ต้องร่วมปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทดสอบปลายปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ใน

ลักษณะเดียวกันนี้ทั้งนี้ทั้งนั้นใช้ความละเอียดรอบคอบ ความอดทน ความเพียรพยายามและความรับผิดชอบร่วมกันเป็นประจำทุก ๆ ปี จึงยอมจะทำให้ครูเกิดมีทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 เป็นไปในทางที่ดี พึงปรารถนาหรืออาจเป็นไปในทางไม่ดี ไม่พึงปรารถนาก็ได้ ทั้งนี้ยอมแล้วแต่เอกัตภาพของแต่ละบุคคล ดังที่ คุ้ย ชุมสาย (คุ้ย ชุมสาย, 2504 : 464) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดทัศนคติซึ่งสรุปไว้ 3 ประการ คือ

1. เกิดจากการที่บุคคลยอมรับเอาทัศนคติทางวัฒนธรรมไว้ก่อน ก่อนที่ตนจะได้หัดปะมีความรู้สึกจริง ๆ กับวัตถุที่ทำให้เกิดทัศนคติเช่นนั้น ฯลฯ

2. เกิดจากการที่คนสร้างทัศนคติขึ้นโดยตั้งกันจากความรู้ที่ตนมีอยู่เฉพาะภาวะและปรากฏการณ์หนึ่ง ๆ ก่อน เช่น ในเรื่องความซื่อตรง จากการทดสอบปรากฏว่า ความซื่อตรงจะเกิดขึ้นในอุปนิสัยของนกไก่มาก่อนเมื่อคนได้เรียนรู้ที่จะกระทำความซื่อตรงโดยเฉพาะเป็นเรื่อง ๆ ไป ฯลฯ แล้วจึงมีทัศนคติที่ดีต่อความซื่อตรง แต่ทำไมเคยกระทำและไม่เคยเห็นผลก็จากการกระทำที่แสดงความซื่อตรง ก็อาจมีทัศนคติที่เลวได้

3. เกิดจากการที่คนแสดงปฏิกิริยาต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างรุนแรง ทัศนคติอันรุนแรงไปในทางที่เป็นความกลัว (Phobia) ที่เคียว เช่น บางคนกลัวพวกแขกบางชนิดเพราะเคยถูกแขกหัวโกหยอกหลอจนมากไป

ทัศนคติเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะแสดงออกโดยทางพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งของบุคคล และเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกทางอารมณ์อย่างใกล้ชิด ฉะนั้น การที่คนแสดงปฏิกิริยาต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างรุนแรงนั้นก็เพราะทัศนคติมีส่วนช่วยเสริมอยู่มากเหมือนกัน

นิวโคมบี้ (Newcomb, 1950 : 128) ได้กล่าวถึงเรื่องของทัศนคติว่า ถ้าบุคคลมีทัศนคติต่อสิ่งใดแล้วก็จะทำให้ชอบปฏิบัติ อดอยากได้ อดอยากเข้าใกล้สิ่งนั้น และถ้าบุคคลมีทัศนคติไม่ดีต่อสิ่งใดแล้วก็จะทำให้เกิดความเมื่อหน้าย จึงยัง อดอยากหนีห่างจากสิ่งนั้น

สำหรับการทดสอบปลายปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ก็เช่นเดียวกัน ถ้าครูมีทัศนคติที่ดีต่อการทดสอบปลายปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 แล้วยอมจะทำให้ครูอยากให้ความร่วมมือ และปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทดสอบปลายปีนี้อย่างเต็มใจและไฉไล ส่วนครูที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการทดสอบปลายปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ก็ยอม

จะทำให้ครูไม่ยากใจให้ความร่วมมือ โดยหลีกเลี่ยง ชักขึ้นและไม่ตั้งใจจะปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดี -

เนื่องจากครูใช้การทดสอบปลายปีเป็นเครื่องมือชี้ขาดอนาคตด้านการเรียนของผู้เรียน ดังนั้น ครูที่เป็นกรรมการดำเนินการทดสอบ กรรมการตรวจกระดาษคำตอบ กรรมการจัดทำ ท. 2 ก. จึง อาจมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือความรู้พื้นฐานทางการวัดผลการศึกษาบ้างตามสมควร เพื่อจะได้ปฏิบัติหน้าที่ได้โดยถูกต้อง อย่างไรก็ตาม ถ้าหากกรรมการต่าง ๆ ถึงกล่าวมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการ ทดสอบปลายปีแล้วก็จะทำให้เกิดความเสียหายแก่การทดสอบปลายปี ซึ่งจะเป็นผลเสียแก่วงการศึกษา ของประเทศโดยส่วนรวมได้ด้วย เหตุนี้ จึงควรวิจัยทัศนคติของครูในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีต่อการ ทดสอบปลายปีว่าจะเป็นเช่นใดบ้าง ครูมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบอย่างไร และครูที่มีความรู้ พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบจะปฏิบัติหน้าที่ของการทดสอบปลายปีเป็นอย่างไร ทั้งนี้เพื่อจะได้นำผลการวิจัยมา ใช้ประกอบการดำเนินการจัดการศึกษาและการวัดผลซึ่งเชื่อว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่วงการศึกษามาก

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 3 ประการ คือ

1. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของครูที่มีต่อการทดสอบปลายปี โดยเปรียบเทียบกันในด้าน

1.1 อายุ

1.2 วุฒิทางครู

1.3 เวลาที่เกณฑ์ทำหน้าที่ครู

2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบ โดยเปรียบเทียบกันในด้าน

2.1 อายุ

2.2 วุฒิทางครู

2.3 เวลาที่เกณฑ์ทำหน้าที่ครู

3. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบกับทัศนคติของครูที่มีต่อ

การทดสอบปลายปี

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อคณะศึกษานิเทศก์ฝ่ายสามัญศึกษาประจำจังหวัดภายในเขตการศึกษา 4 ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับด้านคุณภาพของการประถมศึกษา และการจัดการทดสอบปลายปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ของจังหวัด กล่าวคือ

๑. ผลการวิจัยนี้จะชี้ให้เห็นถึงความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบของครูที่มีทัศนคติสูงและต่ำต่อการทดสอบปลายปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ซึ่งจะ เป็นแนวทางสำคัญในการแก้ไขด้วยการให้ความรู้แก่กรรมการฝ่ายต่าง ๆ ในการจัดการทดสอบปลายปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ต่อไป ถ้าพบว่าครูที่มีทัศนคติต่ำหรือทัศนคติไม่ต่อการทดสอบปลายปีนั้นเป็นผู้ที่ขาดความรู้ในด้านการทดสอบ

๒. ผลการวิจัยนี้จะชี้ให้เห็นว่าครูมีสถานภาพใด คือ มีวุฒิชั้นใด อายุเท่าใดและมีเวลาทำหน้าที่ครูเท่าใดจะมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบสูงและมีทัศนคติที่ดีต่อการทดสอบปลายปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ซึ่งจะ เป็นแนวทางสำคัญในการแต่งตั้งกรรมการจัดการทดสอบปลายปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 7

๓. ผลการวิจัยนี้จะใช้เป็นแนวทางสำคัญให้ทราบถึงปัญหาและข้อเสนอแนะบางประการที่จะนำไปเป็นหลักพิจารณาแก้ไขและปรับปรุงการจัดการทดสอบปลายปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ซึ่งจะทำให้การทดสอบปลายปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 บรรลุเป้าประสงค์ได้ดียิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จำกัดอยู่ภายในกลุ่มครูประถมศึกษาปีที่ 7 ที่ทำการสอนเป็นประจำอยู่ในโรงเรียนต่าง ๆ ทุกสังกัดภายในเขตการศึกษา 4 ซึ่งได้แก่จังหวัดภูเก็ต พังงา กระบี่ ระนอง ตรัง และการวิจัยนี้จำกัดอยู่ในขอบเขตของตัวแปรที่กำหนดไว้ คือ

ตอนที่ 1 ศึกษาสถานภาพของครูที่มีทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 สูงและต่ำ

ก. ตัวแปรอิสระได้แก่

- อายุ
- วุฒิทางครู
- เวลาที่เคยทำหน้าที่ครู

ข. ตัวแปรตามได้แก่

- ทักษะการทดสอบปลายปี

ตอนที่ 2 ศึกษาสภาพของครูที่มีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับการทดสอบสูงและต่ำ

ก. ตัวแปรอิสระได้แก่

- อายุ
- วุฒิทางครู
- เวลาที่เกณฑ์ทำหน้าที่ครู

ข. ตัวแปรตามได้แก่

- ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบ

ตอนที่ 3 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบกับทัศนคติต่อการทดสอบปลายปี
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ซึ่งมีตัวแปรดังนี้

- ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบ
- ทักษะการทดสอบปลายปี

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. การทดสอบปลายปี หมายถึง การสร้างข้อสอบ การดำเนินการสอบ การตรวจให้คะแนน การจัดทำ ต. 2 ก. การตัดสินและอนุมัติผลการสอบชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ตามระเบียบกระทรวง
ศึกษาธิการว่าด้วยการวัดผลการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนปลาย (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2511

2. ครู หมายถึง ครูที่ทำหน้าที่ในการสอนวิชาใดวิชาหนึ่งหรือหลายวิชาเป็นประจำในระดับประถมศึกษา
ปีที่ 7 ไม่ับครูฝึกสอนที่ส่งไปจากวิทยาลัยครูต่าง ๆ

3. สภาพของครู หมายถึง ลักษณะทั่ว ๆ ไปของครูได้แก่ อายุ วุฒิทางครูและเวลาที่เกณฑ์
ทำหน้าที่ครู

4. โรงเรียนประถมศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่มีการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ทุกสังกัดในเขต
การศึกษา 4

5. ทักษะของครูที่มีต่อการทดสอบปลายปี หมายถึงความรู้สึกลงเียงทางจิตใจของครูที่มีต่อการทดสอบปลายปีซึ่งสามารถจะสังเกตและวัดได้จากพฤติกรรมของครูที่มีปฏิริยาตอบโต้สภาพการณ์หรือสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการทดสอบปลายปี ความรู้สึกลงเียงทางจิตใจนี้อาจจะแสดงออกมาให้เห็นทางความเชื่อ ความคิดเห็นหรือท่าที และอาจแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะกล่าวคือ

ก. การแสดงออกมาในลักษณะพึงพอใจ เห็นด้วยหรือชอบ ซึ่งจะทำให้ครูเกิดความพอใจในการทดสอบปลายปี มีความกระตือรือร้น อยากรู้และอยากเข้าร่วมในกิจกรรมการทดสอบปลายปี ลักษณะเช่นนี้ เรียกว่า ทักษะเชิงนิมิตหรือทัศนคติทางบวก

ข. การแสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจ ไม่ชอบ ไม่เห็นด้วยหรือไม่ต้องการ ซึ่งจะทำให้ครูเกิดความเบื่อหน่าย เบียดจรั้น จึงขัดต่อการทดสอบปลายปี อยากรู้หลีกเลี่ยง ไม่อยากเข้าร่วมในกิจกรรมการทดสอบปลายปี ลักษณะเช่นนี้ เรียกว่า ทักษะเชิงนิเสธหรือทัศนคติทางลบ

ความรู้สึกลงเียงทางจิตใจของครูที่มีต่อการทดสอบปลายปีในการวิจัยครั้งนี้ ก็คือ คะแนนของครูที่ตอบแบบสอบถามวัดทัศนคติที่มีต่อการทดสอบปลายปี

6. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบ หมายถึงคะแนนที่ได้จากการตอบแบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบของสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ข้อตกลงเบื้องต้น

การวิจัยครั้งนี้ถือว่า ทักษะและความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบมีระบบโครงสร้างและมีคุณสมบัติที่มียุ่จริงภายในตัวบุคคล ซึ่งสามารถค้นพบและอธิบายโดยอาศัยกฎเกณฑ์ทางสถิติศาสตร์ได้ นั่นคือ คุณลักษณะต่าง ๆ ภายในตัวบุคคลสามารถกำหนดค่าด้วยจำนวนเลขและสามารถนำไปวิเคราะห์โดยวิธีทางสถิติได้ และถือว่าแบบสอบถามได้ตอบด้วยความจริงใจทุก ๆ คนด้วย

อนึ่ง สำหรับการทดสอบสมมติฐานต่าง ๆ ในการวิจัยนี้ทุก ๆ ข้อจะกำหนดระดับความเชื่อมั่น

เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ก. ความเป็นมาของการทดสอบ

ในวงการศึกษามิ่ว่าในยุคใดสมัยใด เมื่อมีการสอนก็มักจะมีการสอบควบคู่กันไปเสมอ จะติดกันก็แต่เพียงเครื่องมือเครื่องใช้และวิธีการสอบเท่านั้น ตั้งแต่ครั้งพุทธกาล เมื่อพระพุทธเจ้าเทศนาสั่งสอนจบแล้ว พระองค์ทรงให้ญาติพิเศษสอบว่า สาวทองโกโจจะสำเร็จมรรคผลชั้นใดบ้าง ยกกันแห่งกรุงรัตนโกสินทร์ มีการสอบพระภิกษุเป็นเปรียญโดยใช้วิธีไล่เคียวแปลมาสี่ปากเปล่า ในรัชกาลที่ 5 - 6 เมื่อเปิดการสอนการเขียนแบบสามัญและวิสามัญแล้วก็มีการสอบโดยใช้ข้อสอบแบบความเรียงหรือแบบอัตนัย ปี พ.ศ. 2497 เป็นต้นมา การสอบในโรงเรียนต่าง ๆ ก็เปลี่ยนมาใช้ข้อสอบแบบปรนัยเป็นส่วนใหญ่ (ชาวล แพร์กกุล, 2508 : 1 - 2) ซึ่งคล้ายคลึงกับประเทศสหรัฐอเมริกา กล่าวคือ การสอบก่อน ค.ศ. 1850 นั้นใช้วิธีสอบปากเปล่า (Oral examination) โดยครูตั้งคำถาม แล้วให้นักเรียนตอบ การพิจารณาตัดสินได้ - ตกขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของครูเพียงคนเดียว การสอบวิธีนี้ยุ่งยากและเสียเวลามาก เพราะต้องสอบทีละคนซ้ำยังขาดความเที่ยงธรรมอีกด้วย ระยะเวลา การสอบจึงเปลี่ยนจากวิธีสอบปากเปล่ามาเป็นวิธีเขียนตอบ (Written examination) โดยให้นักเรียนเขียนตอบบรรยายลงในกระดาษตามข้อคำถามที่ครูถาม ซึ่งเรียกว่า การสอบแบบความเรียง (Essay type) และใช้กันแพร่หลายในการสอบเลื่อนชั้นและสอบคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียน วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ส่วนการตรวจให้คะแนนก็ยังขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของครูเช่นเดิม ตั้งแต่ ค.ศ. 1900 เป็นต้นมา จึงเปลี่ยนมาใช้ข้อสอบแบบปรนัย (Objective test) ซึ่งทำให้เกิดความยุติธรรม ความประหยัดและความสะดวกนานาประการ (Thorndike and Hagen, 1969 : 1 - 2)

เมื่อครั้งนำข้อสอบแบบปรนัยมาใช้ครั้งแรกในเมืองไทยที่โรงเรียนละโว้เชิงเทรา "เบญจมาภรณ์รังสฤษฎ์" ซึ่งเป็นโรงเรียนมัธยมแบบผสมในปี พ.ศ. 2497 นั้น ได้มีการศึกษาและรวบรวมข้อสังเกตเกี่ยวกับการใช้ข้อสอบแบบปรนัยไว้หลายประการว่า ... ครูส่วนใหญ่สนใจเรื่องการทดสอบแบบปรนัย อยากทดลองแต่งข้อสอบใช้สอบบ้าง แต่ไม่ทุกคน ข้อสอบแบบปรนัยแต่งยาก แต่ตรวจง่าย ครูประจำวิชาจะออกข้อสอบได้ดี ครูอายุน้อยชอบข้อสอบแบบปรนัยมาก ครูอายุมากชอบข้อสอบแบบปรนัยน้อย ...

(ไพฑูริย์ รัตนมังคละ, 2498 : 1 - 2)

ครั้นเมื่อมีการใช้ข้อสอบแบบปรนัยแพร่หลายออกไปแล้ว เนื่องจากข้อสอบแบบปรนัยยังเป็นของใหม่ ต้องใช้ความรู้ทางหลักวิชาการวัดผลการศึกษาอย่างมาก ประกอบกับกรส่วนใหญ่ในขณะนั้นยังไม่คุ้นเคย และยังขาดประสิทธิภาพเกี่ยวกับเรื่องนี้ด้วย จึงปรากฏว่ามีเสียงวิพากษ์วิจารณ์กันว่า ข้อสอบแบบปรนัยเป็นข้อสอบที่วัดได้แค่ความจำตามตำรา ไม่สามารถวัดสมรรถภาพที่ลึกซึ้งของสมองหรือปัญญาได้ เพียงแต่ให้เด็กใช้ความสามารถสังเกตเล็กน้อยก็สามารถเอาได้ถูกต้องโดยไม่ต้องใช้ความนึก จึงเป็นข้อสอบที่ไม่สามารถวัดการรวบรวมความนึกหรือการจัดระเบียบความนึกได้ (ชาวล แพร์ทกล, 2508 : 135 - 136) และจากการสำรวจวิจัยของกองการประถมศึกษา กรมสามัญศึกษา เมื่อ พ.ศ. 2503 (กรมสามัญศึกษา, 2503 : 11 - 12) ก็พบข้อบกพร่องสำคัญเกี่ยวกับคุณภาพของข้อสอบแบบปรนัย ความเป็นข้อสอบแบบปรนัยมักปรากฏว่าจำนวนข้อคำถามของข้อสอบฉบับหนึ่งๆ มีน้อยเกินไป ไม่สามารถครอบคลุมเนื้อหาตามหลักสูตรของแต่ละชั้นได้เพียงพอ และข้อสอบแบบปรนัยชนิดต่างๆ ถูกนำมาใช้อย่างไม่ไ้สัดส่วน กล่าวคือ ส่วนใหญ่ชอบใช้ข้อสอบแบบถูกผิดและแบบเติมคำในช่องว่าง แบบการจับคู่มีบ้างแต่ส่วนใหญ่นำไปใช้ผิดจุดมุ่งหมาย ส่วนแบบการเลือกตอบมีใช้น้อยและมีข้อผิดพลาดมาก การอธิบายคำสั่ง การวางแบบของข้อสอบ การวางรูปคำถาม การใช้คำพูดทดสอบจนความเที่ยงตรงในแง่ข้อเท็จจริงก็ยังไม่ถูกต้อง

ต่อมา เมื่อทั้งสำนักงานทดสอบขึ้นที่วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร (ปัจจุบันเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) ในปี พ.ศ. 2504 แล้ว กิจกรรมเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษาจึงค่อยแพร่หลายและวางรากฐานที่มั่นคงในวงการศึกษไทย เพราะได้มีการผลิตนักศึกษาระดับผู้นำในการวัดผล การศึกษาทั้งระดับประกาศนียบัตรวิชาเฉพาะและระดับปริญญาโท ตลอดจนมีการอบรมระยะยาว ระยะสั้นให้แก่บุคลากรจากสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทั่วประเทศ นอกจากนี้ยังได้สร้างข้อสอบมาตรฐานระดับชาติสำหรับนักเรียนชั้นต่าง ๆ ทั้งประเภทวัดความสัมฤทธิ์ในวิชาการและประเภทวัดความถนัดทางการเรียนขึ้นอีกด้วย (สำนักงานทดสอบ, 2513 : 106 - 115) ข้อสอบแบบปรนัยโดยเฉพาะแบบเลือกตอบจึงเป็นที่รู้จักกันดีในหมู่นักเรียนและผู้เกี่ยวข้องทั่ว ๆ ไป

ปัจจุบันนี้ ข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในวงการต่าง ๆ นอกเหนือไปจากวงการศึกษามากมาย ดังจะเห็นได้ว่า การคัดเลือกบุคคลเข้าทำงานในห้างร้าน บริษัทใหญ่ ๆ การคัดเลือกบุคคลเข้ารับราชการ การคัดเลือกบุคคลไปศึกษาต่อในระดับชั้นต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอก

ประเทศ ตลอดจนการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อการพิจารณาในการเลื่อนชั้นของนักเรียนล้วนแต่ใช้ข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบแทบทั้งสิ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการทดสอบปลายปีของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาและระดับประถมศึกษาซึ่งอาจพบเห็นได้โดยทั่ว ๆ ไป

ข. การทดสอบปลายปีในโรงเรียนประถมศึกษา

การศึกษาในระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาที่ทุกคนมีโอกาสได้เรียน เพราะเป็นการศึกษาภาคบังคับและรัฐบาลจัดให้เปล่า (มกษ สัตยธรรม, 2510 : 61) ในปัจจุบัน การจัดการศึกษาระดับนี้กระจายอยู่ในความรับผิดชอบของหลายฝ่ายด้วยกัน เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด กรมสามัญศึกษา เทศบาลและโรงเรียนราษฎร์ แต่ละฝ่ายก็ดำเนินงานตามขอบเขตและอำนาจหน้าที่ของตนตามที่กฎหมายกำหนดไว้ โดยมีกระทรวงศึกษาธิการควบคุมด้านหลักสูตรการสอน (ประพิต วัฒนกิจและคณะ, 2513 : 8) สำหรับการสอบหรือการวัดผลการศึกษาชั้นประถมศึกษา การวัดผลการศึกษาได้วางระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการวัดผลการศึกษาชั้นประถมศึกษาตอนต้น (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2511 และระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการวัดผลการศึกษาชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2511 ไว้ ซึ่งโรงเรียนประถมศึกษาทุกสังกัดจะต้องปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวอย่างเคร่งครัด เฉพาะชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ในส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นนั้น ได้ให้อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งศึกษาธิการจังหวัดเป็นผู้สอบในรูปกรรมการ โดยมีศึกษาธิการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ และให้กรรมการคณะนี้มีหน้าที่ออกข้อสอบ จัดพิมพ์และอัดสำเนาข้อสอบ เก็บรักษาข้อสอบและแจกจ่ายไปยังสนามสอบต่าง ๆ เพื่อจัดสอบตามกำหนดเวลาสอบ จัดสนามสอบ ทรวจระคายคำตอบ จัดทำ ต. 2 ก. ตลอดจนตัดสินและอนุมัติผลการสอบ (กรมสามัญศึกษา, 2511 : 12) ฉะนั้น จังหวัดต่าง ๆ จึงปฏิบัติเกี่ยวกับการทดสอบปลายปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ มอบหมายให้คณะศึกษานิเทศก์ฝ่ายสามัญศึกษาประจำจังหวัดเป็นผู้ทำหน้าที่ออกข้อสอบ จัดพิมพ์และอัดสำเนาข้อสอบ เก็บรักษาข้อสอบและแจกจ่ายไปยังสนามสอบต่าง ๆ เพื่อจัดการสอบตามกำหนดเวลา และกำหนดสนามสอบด้วย ส่วนการดำเนินการสอบ การทรวจระคายคำตอบและการจัดทำ ต. 2 ก. นั้น คณะศึกษานิเทศก์ฝ่ายสามัญศึกษาประจำจังหวัดร่วมกับครูใหญ่ ศึกษาธิการอำเภอและหัวหน้าหมวดการศึกษาประจำอำเภอต่าง ๆ เสนอรายชื่อครูที่สอน

ในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นครูพิเศษที่สอนประจำวิชาหรือประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ให้อยู่ที่ว่าการราชการจังหวัดแต่งตั้งเป็นกรรมการดำเนินการสอบ กรรมการตรวจกระดาษคำตอบและกรรมการจัดทำ ต. 2 ก ตามความเหมาะสม เพื่อให้การทดสอบปลายปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและเกิดผลดี ส่วนการตัดสินอนุมัติผลการสอบชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 นั้นเป็นอำนาจและหน้าที่โดยตรงของข้าราชการจังหวัด

การทดสอบปลายปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ในเขตการศึกษา 4 ซึ่งได้แก่จังหวัดภูเก็ต พังงา ระนอง กระบี่และตรัง ได้ถือปฏิบัติเป็นแนวเดียวกันตามที่กล่าวมาแล้วเป็นประจำทุก ๆ ปี

ก. การทดสอบปลายปีเป็นสิ่งที่น่าพอใจหรือไม่

โดยที่การทดสอบปลายปีหรือการสอบไล่ประจำปีมีความสำคัญต่อนักเรียนมาก เพราะยิ่งถือผลการสอบนี้เป็นเครื่องตัดสินว่า จะให้นักเรียนเลื่อนชั้นได้หรือไม่ และยังได้จัดกิจกรรมการทดสอบปลายปีอย่างมีพิธีการใหญ่โต กล่าวคือ มีการจัดทำร่างสอบใหม่เป็นพิเศษ ยกเลิกตารางสอนที่ขยับเป็นประจำเสีย และมีการดำเนินงานเกี่ยวกับการสอบฝึกแปลกไปจากวันปกติธรรมดาจนทำให้ นักเรียนเห็นการทดสอบปลายปีเป็นเรื่องจริงจังและเอาเป็นเอาตาย จนทำให้เกิดความวิตกกังวลขาด ความเป็นปกติสุข - ซึ่งจะเป็นผลทำให้คะแนนที่นักเรียนสอบได้มีความคลาดเคลื่อนมาก และโดยเฉพาะคะแนนที่ได้จากการสอบนั้นก็ไม่ใช้คะแนนที่แทนความสามารถแท้จริงของนักเรียนด้วย เพราะคะแนนจากการสอบย่อมประกอบด้วยคะแนนอันเกิดจากความสามารถที่แท้จริงกับคะแนนความคลาดเคลื่อน และคะแนนที่ได้จากการสอบแต่ละครั้งของผู้สอบนั้นก็มีความหมายเพียงเป็นตัวเลขที่ใช้แทนปริมาณงานในสภาพการณ์หนึ่ง ๆ เท่านั้น (สำเร็จ บุญเรืองรัตน์, 2513 : 38 - 41) เมื่อใช้คะแนนเหล่านี้เป็นเกณฑ์ในการตัดสินได้ - ตกของนักเรียน จึงน่าจะไปถูกต้องนัก

กมล สุกประเสริฐ (กมล สุกประเสริฐ, 2513 : 17 - 18) ได้กล่าวถึงความคลาดเคลื่อนของการวัดผลการศึกษาในเมืองไทยว่ามีหลายประการ และความคลาดเคลื่อนเหล่านี้เกิดจากสิ่งต่อไปนี้คือ

1. การเขียนข้อสอบไม่กลมกลืนสูตร เรื่องที่สอนไม่ได้สอบ เรื่องสอบไม่ได้สอน การไม่กลมกลืนสูตรนี้รวมทั้งด้านเนื้อหา (Content) และโครงสร้างหรือความมุ่งหมาย (Construct)

ของหลักสูตรอีกด้วย

2. การเขียนข้อสอบไม่ดี ข้อสอบผิด ข้อสอบมีคำตอบได้หลายอย่าง ข้อสอบง่ายหรือยากเกินไป ฯลฯ

3. การจัดการสอบบกพร่อง ข้อสอบพิมพ์ไม่ดี กุมสอบไม่ดี เด็กอ่อนโย่งเก่ง เด็กเก่งไม่ได้โย่ง และการเฝ้าในการสอบต่างกัน

4. เกิดจากการตรวจให้คะแนนไม่ดี ผิดพลาด รวมคะแนนผิด มักรวมขาดมากกว่ารวมเกิน

เกรียง เอี่ยมสกุล (เกรียง เอี่ยมสกุล, 2511 : 22) ได้ชี้ให้เห็นผลเสียที่เกินจริงของขบวนการสอบไล่ปลายปีว่า การสอบไล่ปลายปีจะทำให้ครูส่วนมากพยายามช่วยนักเรียนในทางที่ผิด คือ ช่วยในเวลาสอบ แม้การช่วยจะเป็นการทุจริต หรือฝ่าฝืนระเบียบก็พยายามทำ เช่น การโกงข้อสอบ พยายามสืบเสาะข้อสอบมาจากนักเรียน แกะคะแนนหรือให้คะแนนแก่นักเรียนเกินกฎเกณฑ์ที่ควรจะเป็น บิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนก็เช่นเดียวกัน พยายามวิ่งเต้นฝากฝัง ขอให้ครูช่วยอนุเคราะห์เด็กของตน ซึ่งการช่วยเหลือนักเรียนของครูและผู้ปกครองในลักษณะเช่นนี้เป็นการช่วยที่นับว่าผิดหลักและสายเกินไป

ทั้งนี้และทั้งนั้นก็เพราะครูส่วนใหญ่มีความเชื่อมั่นเหลือเกินว่า การสอบไล่ปลายปีเป็นของศักดิ์สิทธิ์ และเป็นวิธีการที่ดีที่สุดที่จะตัดสินว่า นักเรียนมีความรู้ที่จะเลื่อนชั้นไปเรียนในชั้นถัดไปได้หรือไม่ พิจารณาเช่นนี้ จึงอยู่ในตัวครู นักเรียนและผู้ปกครองเป็นเวลานาน ดังกล่าวของเกรียง เอี่ยมสกุล (เกรียง เอี่ยมสกุล, 2511 : 35) ความว่า การสอบไล่ปลายปีเป็นเรื่องจริงจัง เด็กมีความรู้สึกเช่นนั้น ผู้ปกครองมีความรู้สึกเช่นนั้น และครูก็มีความรู้สึกเช่นนั้นด้วย คล้ายกับว่าการสอบไล่ปลายปีเป็นของแน่นอนเหมือนเรื่องซึ่ง คง วัคอย่างนั้น

นอกจากนี้ยังไม่เป็นการยุติธรรมกับนักเรียนที่เรียนมาตลอดปี แต่เกิดเจ็บป่วยในระหว่างการสอบไล่ปลายปีเพียง 3 - 4 วันก็อาจจะต้องตกชั้น เพราะไม่ได้เข้าสอบหรือขาดสอบ ยิ่งกว่านั้น การสอบไล่ปลายปียังทำให้นักเรียนส่วนใหญ่ไม่คอยตั้งใจเรียนในตอนต้นและตอนกลางปี แต่จะตั้งใจเรียนเฉพาะในตอนสอบไล่ปลายปีเท่านั้น นับว่าเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง

จากการที่กล่าวมานี้ แสดงให้เห็นว่า การเลื่อนชั้นสำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษาโดยการสอบไล่ปลายปีมีข้อบกพร่อง ทำให้ระบบการศึกษาของไทยเป็นระบบการศึกษาที่มีนักเรียนตกชั้นมากที่สุด (รุ่ง แก้วแดง, 2513 : 43) และทำให้เกิดความสูญเสียทางการศึกษาเป็นอย่างมาก แต่ทว่าจำนวนไม่น้อยมีความเห็นว่า การให้นักเรียนตกชั้นไม่เป็นการสูญเสียทางการศึกษา และรู้สึกว่าคุณยังปรารถนาให้นักเรียนมีคุณภาพดี โดยกำหนดไว้ในใจของตนเองว่า นักเรียนที่เรียนอ่อนก็ไม่ควรจะให้เลื่อนชั้นขึ้นไป (กรมสามัญศึกษา, 2513 : 11)

สุกิจ นิมมานเหมินท์ (อ้างจากกรมสามัญศึกษา, 2509 : 5) แสดงความคิดเห็นว่า ถ้าหากให้มีการเลื่อนชั้นโดยไม่ต้องสอบไล่ปลายปีแล้วก็จะทำให้คุณภาพของการศึกษาลดต่ำลงได้ เพราะครูไม่เอาใจใส่ในการสอน นักเรียนไม่ตั้งใจเรียน ขาดกำลังใจ และผู้ปกครองก็ยังไม่มีความเข้าใจเรื่องนี้เพียงพออีกด้วย

โจนส์, มัวร์ และ กีเวนเคอร์ (อ้างจากสุนันทา มั่นเศกวิทย์, 2515 : 28) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างโรงเรียนที่ไม่มีการแบ่งชั้น (Non grade school) กับโรงเรียนที่มีการแบ่งชั้นและใช้การสอบไล่ปลายปี ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของเด็กนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกัน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมก็หักเหกันด้วย

จากการวิจัยของสุนันทา มั่นเศกวิทย์และสุภา บุญนำศิริ (สุนันทา มั่นเศกวิทย์, 2515 : 59, สุภา บุญนำศิริ, 2515 : 49) ซึ่งวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ระหว่างโรงเรียนในโครงการเลื่อนชั้นโดยอัตโนมัติ (ไม่มีการสอบไล่ปลายปีเป็นบางชั้น) กับโรงเรียนที่ใช้การสอบไล่ปลายปี ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและคณิตศาสตร์ของนักเรียนทั้งสองประเภทไม่มีความแตกต่างกัน จึงทำให้น่าเชื่อว่า การสอบไล่ปลายปียังคงเป็นสิ่งที่ใช้ไถ่ผล และปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการก็ยังคงใช้ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการวัดผลการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้น (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2511 และระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการวัดผลการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนปลาย (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2511 และโรงเรียนประถมศึกษาทุกสังกัดยังคงถือปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวอยู่จนทุกวันนี้

เป็นที่น่าสังเกตว่า การทดสอบในยุคนี้นี้มีความมุ่งหมายแตกต่างไปจากสมัยก่อนมากมาย

หลายประการ (ชาวล แพร์ทกล, 2515 : 3 - 8) กล่าวคือ

1. ถือว่าการสอนเป็นส่วนหนึ่งของการสอบ นั่นคือ ครู อาจารย์ควรต้องให้การสอบไปเป็นตัวกระตุ้นและจูงใจการเรียนรู้ให้นักเรียนมีประสิทธิภาพในการเรียนมากขึ้น เร็วขึ้นและมีระดับสูงขึ้นกว่าเดิม

2. สอบเพื่อทราบศักยภาพ หลักใหญ่ของการวัดผลสัมฤทธิ์ในปัจจุบันไม่ต้องการทราบว่านักเรียนสามารถเก็บเรื่องราวและรายละเอียดต่าง ๆ ไว้ได้มากน้อยเพียงใด แต่ต้องการวัดว่า เขาสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้ฝึกฝนมาไปใช้ในสถานการณ์ใหม่หรือที่จะประสบในชีวิตจริงภายใต้ความกดดันและมีประสิทธิภาพเพียงใด

3. สอบเพื่อวินิจฉัย จะทำให้ครู อาจารย์สามารถวิเคราะห์ศักยภาพของนักเรียนเป็นรายลักษณะได้ว่า ใครมีสมรรถภาพเด่น - ค่อยในค่านใดบ้าง จะได้ช่วยแก้ไขให้ตรงจุด

4. สอบเพื่อประเมินค่า การสอบเช่นนี้ จะต้องนำผลการสอบไปประเมินค่าการศึกษาเป็นส่วนรวมอย่างมีหลักเกณฑ์ว่า หลักสูตรและวิธีสอนให้ผลต่อนักเรียนและการศึกษาเล่าเรียนโดยส่วนรวมเช่นไร

5. สอบเพื่อค้นและพัฒนาสมรรถภาพของสมอง เพื่อจะได้ตรวจดูว่า นักเรียนมีหรือขาดอะไร เค้นหรือค่อยในค่านใดบ้าง และจะให้การสอบไปกระตุ้นสมรรถภาพต่าง ๆ ของเด็กให้งอกงามยิ่งขึ้น เพื่อยกระดับสติปัญญาและพลังความสามารถของเขาให้สูงขึ้นอีกด้วย

อย่างไรก็ตาม การทดสอบปลายปีก็ยังจะมีบทบาทในวงการการศึกษาของไทยเรื่อยมาจนทุกวันนี้ และกล่าวกันว่า การทดสอบปลายปียังคงใช้เป็นเครื่องมือสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดีและยุติธรรมวิธีหนึ่ง ข้อสำคัญอยู่ที่ว่าได้มีการนำผลการสอบไปใช้ให้เป็นประโยชน์กับครู นักเรียนและผู้เกี่ยวข้องในด้านการสอน การเรียน การแนะแนว การบริหารและค่านอื่น ๆ อย่างไรและมากน้อยเพียงใดต่างหาก

สมมติฐานของการวิจัย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีกับสถานภาพทางประชากรของครู

1.1 ครูที่มีอายุน้อยจะมีทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีดีกว่าครูที่มีอายุมาก

1.2 ครูที่มีวุฒิทางครูสูงจะมีทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีดีกว่าครูที่มีวุฒิทางครูต่ำ

1.3 ครุที่มีเวลาทำหน้าที่ครุมากจะมีทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีดีกว่าครุที่มีเวลาทำหน้าที่ครุน้อย

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบกับสถานภาพทางประการของครุ

2.1 ครุที่มีอายุน้อยจะมีความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบดีกว่าครุที่มีอายุมาก

2.2 ครุที่มีวุฒิทางครุสูงจะมีความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบดีกว่าครุที่มีวุฒิทางครุต่ำ

2.3 ครุที่มีเวลาทำหน้าที่ครุมากจะมีความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบดีกว่าครุที่มีเวลาทำหน้าที่ครุน้อย

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบกับทัศนคติต่อการทดสอบปลายปี

3.1 ความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบกับทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีมีความสัมพันธ์กันสูงในทางบวก

เหตุผลสนับสนุนสมมติฐาน

โดยที่ทัศนคติเป็นสภาพความพร้อมของประสาทและจิตใจซึ่งมีผลหรืออิทธิพลโดยตรงต่อการตอบสนองของเอกัตบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ทั้งหมดหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งหมดที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับบุคคลนั้น (Allport, 1935, 418) เพราะฉะนั้น ทัศนคติจึงเป็นแรงจูงใจที่สามารถกำหนดทิศทางของพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งแวดล้อมได้ นั่นคือ ทัศนคติเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้บุคคลใดประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการปฏิบัติหน้าที่การงานในอาชีพของคนด้วย

ออสทอน, กิเซล และเลวิน (เกอกูล ทาสีทซ์, 2513 : 15) ได้กล่าวถึงลักษณะของบุคลิกภาพว่าเป็นการรวมของระบบต่าง ๆ ทางจิตภายในตัวบุคคลเข้าด้วยกัน การรวมกันนี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้ และการที่บุคลิกภาพของบุคคลจะเป็นเช่นใดนั้น ย่อมแล้วแต่การที่บุคคลนั้นได้รับรู้และตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมรอบตัวเอง ฉะนั้น ทัศนคติซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพจึงเป็นสิ่งที่สร้างขึ้นได้และเปลี่ยนแปลงได้ด้วย

คัย ชุมสาย (บุญส่ง นิลแก้ว, 2515 : 15) เชื่อว่าบุคลิกภาพได้เรียนรู้และได้รับการฝึกฝนใน

เรื่องใดมาแล้ว ย่อมจะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แท้จะมีมากหรือน้อยย่อมขึ้นอยู่กับ การได้เรียนรู้และการได้ฝึกฝน นอกจากนี้ ออสฟอท (บรรลล สุทธิกิจ, 2517 : 29) ยังได้ยืนยันอีกว่า การสอนการเรียนรู้มีส่วนช่วยในการสร้างทัศนคติได้มาก แต่ก็มีข้อจะสร้างขึ้นได้ง่าย ๆ ภายในระยะเวลาอันสั้น บุคคลจะมีทัศนคติต่อสิ่งใดนั้นจำเป็นจะต้องมีความรู้ในสิ่งนั้นเป็นอย่างดีมาก่อน ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2516) ซึ่งกล่าวว่า ทัศนคติมีองค์ประกอบทางด้านความรู้ (Cognitive component) ทางด้านความรู้สึก (Affective component) และทางด้านการกระทำ (Action tendency component)

จากแนวคิดที่กล่าวมานี้ เมื่อนำมาพิจารณาจะพบว่า ครูที่มีอายุน้อยเป็นครูในวัยหนุ่มสาว เป็นกลุ่มครูหัวใหม่ มีความตื่นตัว มีแนวโน้มที่จะยอมรับ มีความสนใจ และมีการแสดงออกต่อสิ่งแปลกใหม่ได้อย่างรวดเร็ว และครูที่มีอายุมากเป็นกลุ่มครูหัวเก่า มีแนวโน้มที่จะรักษาประเพณีดั้งเดิมซึ่งเคยประพฤติปฏิบัติมาจนเคยชิน และไม่ยอมเปลี่ยนแปลงสภาพความเป็นอยู่ของตนเองเคยเป็นอย่างง่าย ๆ (อ้างจากภูมิเรียง อริยกะบุตร, 2515 : 3) เมื่อการทดสอบปลายปีในโรงเรียนประถมศึกษาได้เปลี่ยนจากการใช้ข้อสอบแบบอัตนัยมาเป็นแบบปรนัยดังเช่นที่ใช้อยู่ทุกวันนี้ ครูที่มีอายุน้อยจึงสามารถจะปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงนี้ได้รวดเร็วกว่าครูที่มีอายุมาก จึงทำให้เราเชื่อว่า ครูที่มีอายุน้อยจะมีทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีดีกว่าครูที่มีอายุมาก และครูที่มีอายุน้อยก็มาจะมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบดีกว่าครูที่มีอายุมากด้วย

สำหรับเรื่องวุฒิของครูนั้น ผู้วิจัยมีความเชื่อว่า บุคคลที่ได้รับการศึกษาคือ ย่อมมีความรู้ ความสามารถ มีความรู้สึกนึกคิดที่ีเหตุผล และสามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับเหตุการณ์หรือสถานการณ์ต่าง ๆ รอบตัวได้ดีกว่าบุคคลที่ได้รับการศึกษาน้อย ครูที่มีวุฒีย่อมมีโอกาสได้เรียนรู้และฝึกฝนในเรื่องการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษาทั้งทางตรงและทางอ้อมมากกว่าครูที่มีวุฒิต่ำ จึงทำให้เชื่อได้ว่า ครูที่มีวุฒิทางครูสูงน่าจะมีทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีดีกว่าครูที่มีวุฒิทางครูต่ำ ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของ สุขุมสาย ความว่า ถ้าบุคคลได้เรียนรู้ ฝึกฝนในสิ่งใดมาก ๆ บุคคลย่อมมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น (อ้างจากบุญส่ง ปิลแก้ว, 2515 : 5) และเมื่อบุคคลได้เรียนรู้ ฝึกฝนในสิ่งใดมาก ๆ บุคคลก็ย่อมจะมีความรู้ในสิ่งนั้นมากด้วย จึงทำให้เราเชื่อว่า ครูที่มีวุฒิทางครูสูงจะมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบ

ดีกว่าครูที่มีวุฒิทางครุฑ

ในเรื่องเวลาที่เคยทำหน้าที่ครู สำหรับครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูมากหรือนาน ย่อมมีโอกาสได้เรียนรู้เกี่ยวกับการทดสอบปลายปีจากการที่ปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับครูอื่น ๆ ในกิจกรรมการทดสอบปลายปีที่จัดให้มีขึ้นเป็นประจำทุก ๆ ปี นอกจากนี้ ผู้ที่มีเวลาทำหน้าที่ครูนาน ๆ ยังมีโอกาสจะได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษาที่ทางราชการจัดให้มีขึ้นเป็นประจำมากกว่าครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูน้อยหรือไม่นาน และอดสพท ได้กล่าวยืนยันว่า การเรียนรู้มีส่วนช่วยในการสร้างทัศนคติได้มาก แต่ก็มีใจจะสร้างขึ้นได้ในระยะเวลาอันสั้น บุคคลจะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งใดจำเป็นต้องมีความรู้ในสิ่งนั้นเป็นอย่างดีมาก่อนด้วย (อ้างจากบรรล สุทธิ, 2517 : 29) ฉะนั้น จึงทำให้เชื่อได้ว่า ครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูมากน่าจะมีความรู้และทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีดีกว่าครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูน้อย

เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบกับทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีนั้น ผู้วิจัยเชื่อว่า ครูที่มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษาจะสามารถออกข้อสอบได้ดีกว่า ซึ่งตรงกับที่ชวาล แพร่สกุล (ชวาล แพร่สกุล, 2516) กล่าวว่าครูที่มีความรู้พื้นฐานด้านการวัดผล การศึกษาย่อมสามารถออกข้อสอบได้ดี นั่นคือ สามารถออกข้อสอบที่มีความเป็นปรนัยได้ ซึ่งได้แก่ ข้อสอบที่สามารถวัดในสิ่งที่ต้องการวัดได้ มีความเข้าใจตรงกันทั้งผู้ถามและผู้ตอบ และมีการทวนใจให้คะแนนที่ตรงกันอีกด้วย

ปัจจุบันนี้ การทดสอบปลายปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ของจังหวัดต่าง ๆ คณะศึกษานิเทศก์ฝ่ายสามัญศึกษาประจำจังหวัดเป็นฝ่ายออกข้อสอบดังกล่าว และคณะศึกษานิเทศก์เหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ผ่านการอบรมเกี่ยวกับการวัดผลการศึกษามาแล้ว ข้อสอบปลายปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 โดยทั่วไปจึงได้รับการปรับปรุงให้ดีกว่าข้อสอบปลายปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ในสมัยก่อน ๆ ซึ่งคณะครูเป็นฝ่ายออกข้อสอบ และข้อสอบปลายปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ในขณะนี้ยังสามารถแยกแยะได้ — เด็กอ่อนออกจากกันได้อย่างชัดเจน และให้ความยุติธรรมกับผู้สอบได้มากขึ้น ฉะนั้น ครูที่มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบก็จึงน่าจะมีทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีที่ดีกว่า นั่นคือ ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบกับทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีน่าจะมีความสัมพันธ์กันสูงในทางบวก

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยแบบสอบถาม 2 ฉบับคือ

1. แบบสอบถามวัดทัศนคติของครูที่มีต่อการทดสอบปลายปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 แบบสอบถามนี้ผู้วิจัยได้จัดสร้างขึ้นโดยอาศัยลำดับขั้นในการสร้างดังต่อไปนี้

1.1 การสร้างนิยามปฏิบัติการ (Operational Definition) เพื่อหาโครงสร้าง (Construct) ของทัศนคติของครูที่มีต่อการทดสอบปลายปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ว่าประกอบด้วยคุณลักษณะ (Traits) ไหนบ้าง โดยใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากทฤษฎีต่าง ๆ ผลการวิจัย แบบสอบถามที่เกี่ยวข้องและเอกสารบันทึกเกี่ยวกับการดำเนินการทดสอบปลายปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ที่รวบรวมไว้ ณ ที่ทำการศึกษานิเทศก์จังหวัด และที่สำนักงานศึกษานิเทศก์จังหวัด ตลอดจนระเบียบการวัดผลการศึกษาระบบของกระทรวงศึกษาธิการ พร้อมทั้งใช้การวิเคราะห์พฤติกรรมจากแบบสอบถามแสดงความรู้สึก ความนึกเห็นแบบปลายเปิด โดยสอบถามครูโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดภูเก็ตที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทดสอบปลายปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ด้วย

ผลที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาปรากฏว่า ทัศนคติของครูที่มีต่อการทดสอบปลายปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีโครงสร้างที่ประกอบด้วยคุณลักษณะใหญ่ ๆ ดังนี้

- คุณลักษณะทางด้านการสร้างข้อสอบ
- คุณลักษณะทางด้านการดำเนินการสอบ
- คุณลักษณะทางด้านการตรวจให้คะแนน
- คุณลักษณะทางด้านการจัดทำ ท. 2 ก.
- คุณลักษณะทางด้านการตัดสินและอนุมัติผลการสอบ

1.2 การสร้างข้อคำถาม (Items) โดยการเลือกประโยคหรือข้อความที่เกี่ยวกับการทดสอบปลายปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาในข้อ 1.1 นำมาสร้างเป็น

มาตราส่วนประเมินค่าแบบ Likert's Scales ซึ่งแบ่งการแสดงความเห็นออกเป็น 5 ระดับคือ
น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด ดังตัวอย่างข้างล่างนี้

(๐) ท่านสนใจการทดสอบปลายปีชั้น ป. 7

(๑๐) กรรมการออกข้อสอบปลายปีชั้น ป. 7 วาง
ตัวเป็นกลาง

น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด

๑.๓ การกำหนดค่าน้ำหนักของระดับความเห็นใช้เกณฑ์พิจารณาตามความรู้สึกต่อ

ข้อความหรือประโยคที่กำหนดให้มากน้อยเพียงใด ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเชื่อพื้นฐานว่า ความรู้สึกที่มีต่อ
ข้อความหรือประโยคในแบบสอบถามนั้นมีความเข้มและมีคุณภาพแตกต่างกันจากน้อยที่สุดไปจนถึงมากที่สุด

การกำหนดค่าน้ำหนักในแต่ละช่วงของระดับความรู้สึก (Psychological Continuum)

นั้น ผู้วิจัยกำหนดตามวิธีน้ำหนักสมมติ (Arbitrary Weighting) จากน้ำหนัก 1 หน่วยถึงน้ำหนัก
5 หน่วยตามลำดับ กล่าวคือ

ถ้ากลุ่มตัวอย่างตอบข้อที่ 1,2 ในประโยคหรือข้อความที่เป็นบวก (Positive Statements)
แสดงว่า ผู้ตอบมีทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีในทางลบ (Negative Attitudes)

ถ้ากลุ่มตัวอย่างตอบข้อที่ 4,5 ในประโยคหรือข้อความที่เป็นบวก แสดงว่า ผู้ตอบมีทัศนคติ
ต่อการทดสอบปลายปีในทางบวก

ถ้ากลุ่มตัวอย่างตอบข้อที่ 1,2 ในประโยคหรือข้อความที่เป็นลบ (Negative Statements)
แสดงว่า ผู้ตอบมีทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีในทางบวก (Positive Attitudes)

ถ้ากลุ่มตัวอย่างตอบข้อที่ 4,5 ในประโยคหรือข้อความที่เป็นลบ แสดงว่า ผู้ตอบมีทัศนคติ
ต่อการทดสอบปลายปีในทางลบ

ถ้ากลุ่มตัวอย่างตอบข้อที่ 3 ในประโยคหรือข้อความที่เป็นทั้งบวกและลบ แสดงว่า ผู้ตอบมี
ทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีเป็นกลาง หรือมีความรู้สึกเฉย ๆ ตัดสินใจไม่ได้

๑.4 การวิเคราะห์ข้อคำถาม (Items Analysis) เป็นการคัดเลือกและปรับปรุงประโยคหรือข้อความในแบบสอบถาม โดยการใช้ t - test ตรวจสอบความแตกต่างของน้ำหนักเฉลี่ยของความเห็นหรือทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ได้คะแนนสูงและต่ำ ประโยคหรือข้อความที่จะนำมาใช้ในแบบสอบถามวัดทัศนคติของครูที่มีต่อการทดสอบปลายปี จะต้องเป็นประโยคหรือข้อความที่มีอำนาจจำแนก (Discriminant) สูง โดยถือว่าต้องมีระดับความเชื่อมั่นตั้งแต่ .๐5 ขึ้นไป

๑.5 การหาคุณภาพของแบบสอบถาม การวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูพิเศษสอนประจำวิชาหรือครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ในโรงเรียนประถมศึกษาภายในจังหวัดภูเก็ต และทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นศึกษานิเทศก์ฝ่ายสามัญศึกษาประจำจังหวัดภายในเขตการศึกษา 4 กว๊าย จึงรายชื่อกลุ่มตัวอย่างในการวาง 1

ตาราง 1 จำนวนศึกษานิเทศก์ฝ่ายสามัญศึกษาประจำจังหวัดและครูที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบสอบถามวัดทัศนคติของครูที่มีต่อการทดสอบปลายปี

ลำดับที่	กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนคน
๑	ศึกษานิเทศก์จังหวัดในเขตการศึกษา 4	12
2	โรงเรียนบ้านตลาดเหนือ (วันครู 25๖2)	12
3	โรงเรียนเทศบาลปลุกปัญญา	10
4	โรงเรียนเทศบาลบ้านบางเหนียว	6
5	โรงเรียนวิจิตรสงคราม	8
6	โรงเรียนวัดเทพนิมิต	6
7	โรงเรียนราษฎร์พุทธมงคลนิมิต	10
8	โรงเรียนบ้านท่าเรือ	8
๙	โรงเรียนวัดเทพกษัตรี	10

ตาราง 1 (ต่อ)

ลำดับที่	กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนคน
10	โรงเรียนวัดศรีสุนทร (มิตรภาพ 15)	6
11	โรงเรียนบ้านกะทู้	10
12	โรงเรียนกะทู้	6
	รวม	104

4.5.1 ความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (Validity) ข้อความหรือประโยคในแบบสอบถามที่ใช้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอาศัยข้อความหรือประโยคที่เป็นความรู้สึกของครูในโรงเรียนประถมศึกษาประกอบกับข้อความหรือประโยคที่รวบรวมมาจากบันทึกและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการทดสอบปลายปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 และได้นำแบบสอบถามนี้ให้ลิสปริญญโทสาขาคำขวัญผลการศึกษาและสาขาจิตวิทยา ปีการศึกษา 2517 ตรวจสอบเพื่อเป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Face - Validity) นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงภายใน (Intra- Test Validity) ของแบบสอบถามซึ่งใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อความหรือประโยคของแบบสอบถามเป็นรายข้อ (Item - Analysis) เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของข้อความแต่ละข้อ ทั้งนี้โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ กลุ่มละ 25 % ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และอาศัยอัตราส่วนวิกฤติ t (t - ratio) ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นค่าสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบ ผลของการวิเคราะห์พบว่า ข้อความในแบบสอบถามทั้งหมดมีค่าอัตราส่วนวิกฤติ t (t - ratio) ที่มีนัยสำคัญทางสถิติอย่างน้อยที่ระดับ .05 ซึ่งมีค่าระหว่าง 1.7563 - 7.7851 ยกเว้นข้อที่ 1, 4, 12, 15 และ 20 ที่มีค่าต่ำกว่า 1.7500 ซึ่งได้กีดทิ้งไป จึงได้แสดงค่าอัตราส่วนวิกฤติ t (t - ratio) ของข้อความในแบบสอบถามทั้งหมดไว้ในภาคผนวก เมื่อกัดเลือกเอาเฉพาะข้อความหรือประโยคที่มีอำนาจจำแนกสูง ๆ ไปใช้เป็นแบบสอบถามวัดทัศนคติของครูที่มีต่อการทดสอบปลายปี แบบสอบถามที่สร้างขึ้นนี้จึงมีความเที่ยงตรงตามต้องการ

1.5.2 ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ผู้วิจัยได้นำ

แบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงใหม่จำนวน 65 ข้อ คือได้ตัดข้อความที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำออกเสีย แล้วจึงนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูโรงเรียนประถมศึกษาภายในจังหวัดภูเก็ตจำนวน 60 คน เสร็จแล้วนำมาตรวจให้คะแนน แล้วหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามนี้โดยวิธีแบ่งครึ่ง (Split - half method) ปรากฏว่ามีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.865 ซึ่งพอจะกล่าวได้ว่า แบบสอบถามที่สร้างขึ้นนี้มีความเชื่อมั่นสูงเป็นที่น่าพอใจ

2. แบบสอบถามวัดความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษา แบบสอบถามชุดนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามวัดความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษาของสำนักทดสอบฯ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบจำนวน 100 ข้อ ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาการเขียนข้อสอบ การวิเคราะห์หลักสูตร การวิเคราะห์ข้อสอบและการแปลความหมายคะแนนเบื้องต้น

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามนี้ไปทดสอบเพื่อหาคุณภาพของแบบสอบถาม คือ หาค่าอำนาจจำแนก (Discriminant) ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) และค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูโรงเรียนประถมศึกษาจำนวน 140 คน ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังนี้

2.1 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม ใช้วิธีวิเคราะห์ข้อคำถามของแบบสอบถามเป็นรายข้อ (Item Analysis) โดยใช้เทคนิค 27 % ปรากฏว่า ข้อคำถามมีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 - .61 ยกเว้นข้อที่ 5, 30, 38, 43, 70, 73, 84 และ 93 ที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่า .20

2.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ผู้วิจัยหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีแบ่งครึ่ง (Split - half method) ปรากฏว่ามีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.843 จึงอาจกล่าวได้ว่า แบบสอบถามความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษา มีความเชื่อมั่นในการวัดสูงพอสมควร

2.3 ความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (Validity) แบบสอบถามชุดนี้ สำนักงานทดสอบ คณะวิจัยทางการศึกษาและจิตวิทยา ได้สร้างขึ้นโดยให้ครอบคลุมเนื้อหาการเขียนข้อสอบ การวิเคราะห์หลักสูตร การวิเคราะห์ข้อสอบและการแปลความหมายคะแนนเบื้องต้น เพื่อวัด

ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษาของครูที่จะเข้ารับการอบรมเรื่องการพัฒนา
การศึกษาระยะสั้น ข้อคำถามต่าง ๆ จึงสามารถวัดคุณลักษณะดังกล่าวข้างต้นได้ จึงถือว่า แบบสอบถาม
ชุดนี้มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) แล้ว และเพื่อพิจารณาค่าความเที่ยงตรง
เชิงโครงสร้างภายใน (Intra - Test Validity) ซึ่งได้จากการอ่านจําแนกของข้อคำถาม
(Item Analysis) แล้วก็เป็นเหตุให้เชื่อได้ว่า แบบสอบถามวัดความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบ
หรือการวัดผลการศึกษาที่มีความเที่ยงตรงในการวัดสูงพอที่จะนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยต่อไปได้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

- การวิจัยนี้ไ้กระทำกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูพิเศษสอนประจำวิชาและครูประจำชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 7 ภายในเขตการศึกษา 4 ซึ่งได้แก่จังหวัดภูเก็ต, พังงา, กระบี่, ระนองและตรัง จำนวน 57
- โรงเรียนและครูจำนวน 369 คน ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจําแนกตามจังหวัด

จังหวัด	จำนวนโรงเรียน	จำนวนครู
ภูเก็ต	15	125
พังงา	8	56
ระนอง	5	32
กระบี่	12	69
ตรัง	17	87
รวม	57	369

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ คะแนนจากแบบสอบถามวัดทัศนคติของครูที่มีต่อการทดสอบปลายปี
และคะแนนจากแบบสอบถามวัดความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษา หลังจากที่ได้วิจัย

ได้จัดสร้างแบบสอบถามจนมีคุณภาพเป็นที่เชื่อมั่นได้ ตลอดจนสุ่มหากลุ่มตัวอย่างโดยใช้ Random Table แล้วก็ขอความร่วมมือจากหัวหน้าหน่วยงานศึกษาในเขตฯ ฝ่ายสามัญศึกษาประจำจังหวัดต่าง ๆ ในเขตการศึกษา 4 เป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลให้ โดยชี้แจงวิธีดำเนินการเก็บข้อมูลให้ทราบ สำหรับจังหวัดภูเก็ต นั้นผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง เมื่อได้แบบสอบถามมาแล้วก็ทำการคัดลอกผลการตอบที่มีข้อมูลไม่สมบูรณ์ออก แล้วจึงทำการตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วนำค่าคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้แล้วต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

การจัดกระทำกับข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานได้ดำเนินการเป็นขั้น ๆ ดังนี้ คือ

1. ตรวจสอบแบบสอบถามและกำหนดค่าสถิติเบื้องต้นสำหรับใช้เป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์ค่าสถิติอื่น ๆ ต่อไป ค่าสถิติพื้นฐานได้แก่

1.1 คะแนนเฉลี่ย (Mean) คำนวณโดยใช้ตัวกลางเลขคณิต จากสูตร

(Garrett , 1958 : 27)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) คำนวณจาก

สูตร (Ferguson , 1967 : 67)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

2. คำนวณค่า F - ratio เพื่อทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างตัวแปรมากกว่าสองกลุ่มขึ้นไป ซึ่งเป็นการตรวจสอบสมมติฐานข้อ 1.1, 1.2, 1.3, 2.1, 2.2 และ 2.3 โดยใช้สูตร (Lindquist , 1965 : 56)

Source of Variation	df	Sum of Square	Mean Square
Treatment (A)	a - 1	$\sum_{j=1}^a \frac{T_j^2}{n_j} - \frac{T^2}{N}$	SS_A / df
Within - Group (w)	N - a	$SS_T - SS_A$	SS_W / df
Total	N - 1	$\sum_{j=1}^a \sum n_j X^2 - \frac{T^2}{N}$	

$$F = \frac{MS_A}{MS_W} \quad (df = a - 1 / N - a)$$

หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้วจะตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้

q - statistic (Winer, 1962 : 101 - 102)

๖. คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 กลุ่ม ซึ่งเป็นการตรวจสอบสมมติฐานข้อ 3.1 โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple Correlation) ดังต่อไปนี้ (McNemar, 1969 : 125)

$$r = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

และจะทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ (Test Significant) ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) โดยใช้สูตร (McNemar, 1969 : 156)

$$t = r \sqrt{\frac{N - 2}{1 - r^2}} \quad (df = N - 2)$$

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวกและเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์และตัวอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยแบบเลขคณิต
S^2	แทน	ค่าความแปรปรวน
S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่า t ใน t - distribution
F	แทน	ค่า F ใน F - distribution
SS	แทน	ค่า Sum Square
MS	แทน	ค่า Mean Square
df	แทน	ค่า degrees of freedom
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้จะเสนอเป็นตอน ๆ ตามลำดับเพื่อให้สอดคล้องกับสมมติฐานในการวิจัยที่ทั้งไว้ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีของครูโรงเรียนประถมศึกษา กับ สถานภาพบางประการของครู ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษาของครูโรงเรียนประถมศึกษา กับ สถานภาพบางประการของครู ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษากับทัศนคติต่อการทดสอบปลายปี

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีกับสถานภาพบางประการของครู

1.1 การเปรียบเทียบทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีกับอายุซึ่งมีสมมติฐานการวิจัยว่า "ครูที่มีอายุน้อยจะมีทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีดีกว่าครูที่มีอายุมาก"

เพื่อเป็นการทดสอบสมมติฐานการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้จำแนกข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดออกเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มครูที่มีอายุ 20 - 25 ปี กลุ่มครูที่มีอายุ 26 - 30 ปี กลุ่มครูที่มีอายุ 31 - 35 ปี และกลุ่มครูที่มีอายุ 36 - 41 ปี แล้ววิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีของกลุ่มโดยใช้ F - ratio เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตาราง 3 - 4

ตาราง 3 ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีของกลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกัน

ระดับอายุ	N	$\bar{X}$	S^2	S
20 - 25 ปี	137	229.3722	480.7795	21.9266
26 - 30 ปี	120	231.1083	405.6436	20.1406
31 - 35 ปี	74	236.1081	499.7415	22.3549
36 - 41 ปี	38	239.5526	474.9025	21.7923
รวม	369	232.3360	467.6580	21.2654

ตาราง 4 การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีระหว่างกลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	3	4414	1471.3333	3.2021 *
Within - Group (w)	365	167713	459.4876	
Total	368	172127		

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 4 ปรากฏว่า ครูที่มีระดับอายุแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเพื่อทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีในกลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกันในแต่ละคู่เป็นรายคู่ ผู้วิจัยใช้ q - statistic เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ ปรากฏผลการเปรียบเทียบดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 ค่า q-statistic ของทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีระหว่างกลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกัน

ระดับอายุ	20 - 25 ปี 26 - 30 ปี 31 - 35 ปี 36 - 41 ปี				
	$\bar{X}$	229.3722	231.1083	236.1081	239.5526
20 - 25 ปี	229.3722	—	1.7361	6.7359	10.1804 *
26 - 30 ปี	231.1083		—	4.9298	8.4443
31 - 35 ปี	236.1081			—	3.4445
36 - 41 ปี	239.5526				—
		r	2	3	4
		q.95(r, ∞)	2.77	3.31	3.63
		$\sqrt{\frac{MS_{error}}{n}} q.95(r, \infty)$	6.9917	8.4547	9.1624

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 5 ปรากฏว่า ทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีของกลุ่มครูอายุ 36 - 41 ปี แตกต่างกับทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีของกลุ่มครูอายุ 20 - 25 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับกลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกันในรายอื่น ๆ ทั้งหมดมีทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ การวิจัยครั้งนี้พบว่า กลุ่มครูที่มีอายุสูงสุด (36 - 41 ปี) มีทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีดีกว่ากลุ่มครูที่มีอายุน้อยสุด (20 - 25 ปี) ส่วนกลุ่มครูในระดับอายุอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างของทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีแต่อย่างใด

เพื่อให้ทราบรายละเอียดมากขึ้น ผู้วิจัยได้จำแนกทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีออกเป็นทัศนคติต่อการสร้างข้อสอบ ทัศนคติต่อการดำเนินการสอบ ทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนน ทัศนคติต่อการจัดทำท. 2 ก และทัศนคติต่อการตัดสินอนุมัติผลการสอบ แล้วจึงวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่าง ๆ ดังกล่าวโดยใช้ F - ratio เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ ปรากฏผลการวิเคราะห์ตามลำดับดังต่อไปนี้

ตาราง 6 ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อการสร้างข้อสอบปลายปีของกลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกัน

ระดับอายุ	N	$\bar{X}$	S^2	S
20 - 25 ปี	137	42.6934	31.8170	5.6407
26 - 30 ปี	120	44.0083	29.8738	5.4657
31 - 35 ปี	74	44.0270	44.0814	6.6394
36 - 41 ปี	38	45.1052	16.4210	4.0523
รวม	369	43.6368	32.4438	5.6960

ตาราง 7 การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการสร้างข้อสอบปลายปีระหว่างกลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	3	231	77.0000	2.4002
Within - Group (w)	365	11709	32.0794	
Total	368	11940		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 7 ปรากฏว่า ครูที่มีระดับอายุแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการสร้างข้อสอบปลายปีแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 8 ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อการดำเนินการสอบปลายปีของกลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกัน

ระดับอายุ	N	$\bar{X}$	S^2	S
20 - 25 ปี	137	55.1678	35.8171	5.9848
26 - 30 ปี	120	55.4333	35.4408	5.9532
31 - 35 ปี	74	56.0135	31.6527	5.6261
36 - 41 ปี	38	56.9473	35.0241	5.9181
รวม	369	55.6314	34.8203	5.9009

ตาราง 9 การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการดำเนินการสอบปลายปีระหว่างกลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	3	117	39.0000	1.1211
Within - Group (w)	365	12697	34.7863	
Total	368	12814		

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 9 ปรากฏว่า ครูที่มีระดับอายุแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการดำเนินการสอบปลายปีแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 10 ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนนปลายปีของกลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกัน

ระดับอายุ	N	$\bar{X}$	S^2	S
20 - 25 ปี	137	50.0364	47.9324	6.2233
26 - 30 ปี	120	49.8166	44.0837	6.6396
31 - 35 ปี	74	51.7027	40.5131	6.3650
36 - 41 ปี	38	53.3157	43.8435	6.6214
รวม	369	50.6368	45.7373	6.7629

ตาราง 11 การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนนปลายปีระหว่างกลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	3	486	162.0000	3.6174 *
Within - Group (w)	365	16346	44.7835	
Total	368	16832		

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 11 ปรากฏว่า ครูที่มีระดับอายุแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนนปลายปีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนนปลายปีในกลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกันนี้เป็นรายคู่ โดยใช้ q - statistic เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบต่อไป

ตาราง 12 ค่า q - statistic ของทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนนปลายปีระหว่างกลุ่มครู
ที่มีระดับอายุแตกต่างกัน

ระดับอายุ	26-30 ปี		20-25 ปี		31-35 ปี		36-41 ปี	
	$\bar{X}$	49.8166	$\bar{X}$	50.0364	$\bar{X}$	51.7027	$\bar{X}$	53.3157
26-30 ปี	49.8166	-	0.2198	1.8861	3.4391 *			
20-25 ปี	50.0364		-	1.6663	3.2793 *			
31-35 ปี	51.7027			-	1.6130			
36-41 ปี	53.3157				-			
		r	2	3	4			
		q.95 (r, ∞)	2.77	3.31	3.63			
		$\sqrt{MS_{\text{error}}/n} \cdot q.95, (r, \infty)$	2.1622	2.6076	2.8597			

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 12 ปรากฏว่า ทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนนปลายปีของกลุ่มครูอายุ 36-41 ปี แตกต่างกับทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนนปลายปีของกลุ่มครูอายุ 26-30 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และแตกต่างกับทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนนปลายปีของกลุ่มครูอายุ 20-25 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกัน ส่วนกลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกันอื่น ๆ มีความแตกต่างกันของทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนนปลายปีอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ การวิจัยครั้งนี้พบว่า ครูที่มีอายุ 36-41 ปีมีทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนนปลายปีดีกว่ากลุ่มครูที่มีอายุ 26-30 ปี และ 20-25 ปี แต่กลุ่มครูระดับอายุอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างของทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนนปลายปีแต่อย่างใด

ตาราง 13 ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อการจัดทำ ท. 2 ก ของกลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกัน

ระดับอายุ	N	$\bar{X}$	S^2	S
20 - 25 ปี	137	45.5036	42.0606	6.4854
26 - 30 ปี	120	45.6416	27.2234	5.2176
31 - 35 ปี	74	47.3783	42.0740	6.4865
36 - 41 ปี	38	48.0263	44.9452	6.7041
รวม	369	46.1842	38.1181	6.1740

ตาราง 14 การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดทำ ท. 2 ก ระหว่างกลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	3	332	110.6666	2.9492
Within - Group (w)	365	13696	37.5232	
Total	368	14028		

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 14 ปรากฏว่า ครูที่มีระดับอายุแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดทำ ท. 2 ก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดทำ ท. 2 ก ในกลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกันนี้เป็นรายคู่อีก โดยใช้ q - statistic เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบต่อไป

ตาราง 15 ค่า q - statistic ของทัศนคติต่อการจัดทำ ต. 2 ก ระหว่างกลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกัน

ระดับอายุ	20 - 25 ปี 26 - 30 ปี 31 - 35 ปี 36 - 41 ปี				
	$\bar{x}$	45.5036	45.6416	47.3783	48.0263
20 - 25 ปี	45.5036	—	0.1380	1.8747	• 2.5227 *
26 - 30 ปี	45.6416		—	1.7367	2.3847
31 - 35 ปี	47.3783			—	0.6480
36 - 41 ปี	48.0263				—
		r	2	3	4
		q.95(r,∞)	2.77	3.31	3.63
	$\sqrt{\frac{MS_{error}}{n}}$	q.95(r,∞)	1.9977	2.3871	2.4232

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 15 ปรากฏว่า ทัศนคติต่อการจัดทำ ต. 2 ก ของกลุ่มครูอายุ 36 - 41 ปี แตกต่างกับทัศนคติต่อการจัดทำ ต. 2 ก ของกลุ่มครูอายุ 20 - 25 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มครูระดับอายุอื่น ๆ มีทัศนคติต่อการจัดทำ ต. 2 ก แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ การวิจัยครั้งนี้พบว่า กลุ่มครูอายุ 36 - 41 ปี มีทัศนคติต่อการจัดทำ ต. 2 ก ดีกว่ากลุ่มครูอายุ 20 - 25 ปี แต่กลุ่มครูระดับอายุอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดทำ ต. 2 ก เลย

ตาราง 16 ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อการตัดสินใจยุติการสละอายุของกลุ่มที่มีระดับอายุแตกต่างกัน

ระดับอายุ	N	$\bar{X}$	S^2	S
20 - 25 ปี	137	35.9708	23.8226	4.8808
26 - 30 ปี	120	36.2083	26.9226	5.3780
31 - 35 ปี	74	36.8646	21.6560	4.6536
36 - 41 ปี	38	36.1578	24.6770	4.9676
รวม	369	36.2466	25.0395	5.0039

ตาราง 17 การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการตัดสินใจยุติการสละอายุระหว่างกลุ่มที่มีระดับอายุแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	3	38	12.6666	0.5037
Within - Group (w)	365	9177	25.1424	
Total	368	9215		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 17 ปรากฏว่า ทัศนคติต่อการตัดสินใจยุติการสละอายุของกลุ่มที่มีระดับอายุแตกต่างกันนั้นมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ การวิจัยครั้งนี้ไม่พบความแตกต่างของทัศนคติต่อการตัดสินใจยุติการสละอายุระหว่างกลุ่มที่มีระดับอายุแตกต่างกัน

1.2 การเปรียบเทียบทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีกับวุฒิทางครู ซึ่งมีสมมติฐานการวิจัยว่า "ครูที่มีวุฒิทางครูสูงจะมีทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีดีกว่าครูที่มีวุฒิทางครูต่ำ"

เพื่อที่จะทดสอบสมมติฐานการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้จำแนกข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดออกเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มครูที่มีวุฒิ ต่ำกว่า ป.กศ. กลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ. หรือเทียบเท่า กลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ. สูง หรือเทียบเท่า และกลุ่มครูที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่า แล้ววิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีโดยใช้ F - ratio เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังแสดงในการาง 16 - 19

ตาราง 16 ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีของกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน

วุฒิทางครู	N	$\bar{X}$	S^2	S
ต่ำกว่า ป.กศ.	24	222.4583	474.4329	21.7841
ป.กศ.หรือเทียบเท่า	114	231.5000	479.7566	21.9033
ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า	212	233.1462	468.2202	21.6383
กศ.บ.หรือเทียบเท่า	19	240.7894	238.2865	15.4354
รวม	369	232.3360	467.6580	21.2654

ตาราง 19 การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีระหว่างกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครู
แตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	3	3917	1305.6666	2.8531 *
Within - Group (w)	365	166210	460.8493	
Total	368	172127		

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 19 ปรากฏว่า ครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเพื่อทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีในกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกันเป็นรายคู่ ผู้วิจัยใช้ q - statistic เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบอีก ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตาราง 20

ตาราง 20 ค่า q - statistic ของทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีระหว่างกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน

วุฒิทางครู	ต่ำกว่า ป.กศ. ป.กศ. ป.กศ.สูง กศ.บ.				
	$\bar{X}$	222.4583	231.5000	233.1462	240.7894
ต่ำกว่า ป.กศ.	222.4583	—	9.0417	10.6879	18.3311 *
ป.กศ.หรือเทียบเท่า	231.5000		—	1.6462	9.2894
ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า	233.1462			—	7.6432
กศ.บ.หรือเทียบเท่า	240.7894				—
		r	2	3	4
		$q_{.95}(r, \infty)$	2.77	3.31	3.63
		$\sqrt{\frac{MS_{error}}{n}} \cdot q_{.95}(r, \infty)$	9.7612	11.6641	12.7917

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 20 ปรากฏว่า ทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีของกลุ่มครูที่มีวุฒิ กศ.บ.หรือเทียบเท่า แตกต่างกับทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีของกลุ่มครูที่มีวุฒิ ต่ำกว่า ป.กศ. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มครูที่มีวุฒิแตกต่างกันในรายอื่น ๆ ทั้งหมดมีทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ การวิจัยครั้งนี้พบว่า กลุ่มครูที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่า มีทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีสูงกว่ากลุ่มครูที่มีวุฒิ ต่ำกว่า ป.กศ. ส่วนกลุ่มครูอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างของทัศนคติต่อการทดสอบปลายปี

เพื่อให้ทราบรายละเอียดมากขึ้น ผู้วิจัยได้จำแนกทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีออกเป็นทัศนคติต่อการสร้างข้อสอบปลายปี ทัศนคติต่อการดำเนินการสอบปลายปี ทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนนปลายปี ทัศนคติต่อการจัดทำ ต. 2 ก และทัศนคติต่อการตัดสินอนุมัติผลการสอบปลายปี แล้วจึงวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่าง ๆ ดังกล่าวโดยใช้ F - ratio เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

ตาราง 21 ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อการสร้างข้อสอบปลายปีของกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน

วุฒิทางครู	N	$\bar{X}$	S^2	S
ต่ำกว่า ป.กศ.	24	42.1250	20.7228	4.5522
ป.กศ.หรือเทียบเท่า	114	43.2982	33.4323	5.7821
ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า	212	43.7311	33.0316	5.7473
กศ.บ.หรือเทียบเท่า	19	46.5263	27.0409	5.2001
รวม	369	43.6368	32.4438	5.6959

ตาราง 22 การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการสร้างข้อสอบปลายปีระหว่างกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	3	228	76.0000	2.3685
Within - Group (w.)	365	11712	32.0676	
Total	368	11940		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 22 ปรากฏว่า ครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการสร้างข้อสอบปลายปีแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ การวิจัยครั้งนี้ไม่พบความแตกต่างของทัศนคติต่อการสร้างข้อสอบปลายปีในกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน

ตาราง 23 ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อการดำเนินการสอบปลายปีของกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครู
แตกต่างกัน

วุฒิทางครู	N	$\bar{X}$	S^2	S
ต่ำกว่า ป.กศ.	24	52.3750	29.0271	5.3877
ป.กศ.หรือเทียบเท่า	114	55.6576	35.5898	5.9657
ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า	212	55.8443	35.4401	5.9532
กศ.บ.หรือเทียบเท่า	19	57.2105	18.6198	4.3151
รวม	369	55.6314	34.8203	5.9009

ตาราง 24 การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการดำเนินการสอบปลายปีระหว่างกลุ่มครู
ที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	3	310	103.3333	3.0163 *
Within - Group (w)	365	12504	34.2575	
Total	368	12814		

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 24 ปรากฏว่า ครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการดำเนินการสอบปลายปีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการดำเนินการสอบปลายปีของกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกันนี้เป็นรายคู่อีก โดยใช้ q-statistic

เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบดังแสดงในตาราง 25

ตาราง 25 ค่า q - statistic ของทัศนคติต่อการดำเนินการสอบปลายปีระหว่างกลุ่มครู
ที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน

วุฒิทางครู	ต่ำกว่า ป.กศ. ป.กศ. ป.กศ.สูง กศ.บ.				
	$\bar{X}$	52.3750	55.6578	55.8443	57.2105
ต่ำกว่า ป.กศ.	52.3750	—	3.2828 *	3.4693 *	4.8355 *
ป.กศ.หรือเทียบเท่า	55.6578		—	0.1865	1.5527
ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า	55.8443			—	1.3662
กศ.บ.หรือเทียบเท่า	57.2105				—

	r	2	3	4
q.95(r, ∞)		2.77	3.31	3.63
$\sqrt{MS_{error} / n}$ q.95(r, ∞)		2.6605	3.1792	3.4866

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 25 ปรากฏว่า ครูที่มีวุฒิ กศ.บ.หรือเทียบเท่า ครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า และครูที่มีวุฒิ ป.กศ.หรือเทียบเท่า มีทัศนคติต่อการดำเนินการสอบปลายปีแตกต่างกัน กับครูที่มีวุฒิ ต่ำกว่า ป.กศ.อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนครูที่มีวุฒิต่างกันอื่น ๆ มีทัศนคติต่อการดำเนินการสอบปลายปีแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ การวิจัยครั้งนี้พบว่า ครูที่มีวุฒิ กศ.บ.หรือเทียบเท่า ครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า ครูที่มีวุฒิ ป.กศ.หรือเทียบเท่า มีทัศนคติต่อการดำเนินการสอบปลายปีดีกว่าครูที่มีวุฒิ ต่ำกว่า ป.กศ. ส่วนครูที่มีวุฒิต่างกันอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างของทัศนคติต่อการดำเนินการสอบปลายปี

ตาราง 26 การสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนนปลายปีของกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครู
แตกต่างกัน

วุฒิทางครู	N	$\bar{X}$	S^2	S
ต่ำกว่า ป.กศ.	24	47.5833	47.7318	6.9088
ป.กศ.หรือเทียบเท่า	114	50.6754	45.7255	6.7621
ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า	212	50.7830	46.2654	6.8019
กศ.บ.หรือเทียบเท่า	19	52.6315	27.8011	5.2727
รวม	369	50.6368	45.7373	6.7629

ตาราง 27 การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนนปลายปีระหว่างกลุ่มครูที่มี
วุฒิทางครูแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	3	303	101.0000	2.2849
Within - Group (w)	365	16529	45.2849	
Total	369	16832		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตาราง 27 ปรากฏว่า ครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการ
ตรวจให้คะแนนปลายปีแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ การวิจัยครั้งนี้ไม่พบความแตกต่าง
ของทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนนปลายปีระหว่างครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกันแต่อย่างใด

ตาราง 28 การสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อการจัดทำ ต. 2 ก ของกลุ่มครูที่มีวิิทางครูแตกต่างกัน

วิิทางครู	N	$\bar{X}$	S^2	S
ต่ำกว่า ป.กศ.	24	44.5833	38.0797	6.1709
ป.กศ.หรือเทียบเท่า	114	45.5789	42.5114	6.5201
ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า	212	46.5000	36.4312	6.0358
กศ.บ.หรือเทียบเท่า	19	48.3157	25.0056	5.0006
รวม	369	46.1842	38.1181	6.1740

ตาราง 29 การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดทำ ต. 2 ก ระหว่างกลุ่มครูที่มีวิิทางครูแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	3	210	70.0000	1.8490
Within - Group (w)	365	13818	37.8575	
Total	368	14028		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 29 ปรากฏว่า กลุ่มที่มีวิิทางครูแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดทำ ต. 2 ก แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ การวิจัยครั้งนี้ ไม่พบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดทำ ต. 2 ก ในกลุ่มครูที่มีวิิทางครูแตกต่างกัน

ตาราง 30 ค่าสถิติ พื้นฐานของทัศนคติต่อการตัดสินใจเมื่อผลการสอบปลายปีของกลุ่มครูที่มีวุฒิ
ทางครูแตกต่างกัน

วุฒิทางครู	N	$\bar{X}$	S^2	S
ต่ำกว่า ป.กศ.	24	35.7916	33.6503	5.8019
ป.กศ.หรือเทียบเท่า	114	36.2894	23.3225	4.8293
ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า	212	36.2877	25.6466	5.0642
กศ.บ.หรือเทียบเท่า	19	36.1052	21.5438	4.6405
รวม	369	36.2466	25.0395	5.0039

ตาราง 31 การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการตัดสินใจเมื่อผลการสอบปลายปีระหว่าง
กลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	3	5	1.6666	0.0660
Within - Group (w)	365	9210	25.2328	
Total	368	9215		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 31 ปรากฏว่า ครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการ
ตัดสินใจเมื่อผลการสอบปลายปีแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ การวิจัยครั้งนี้ไม่พบความ
แตกต่างของทัศนคติต่อการตัดสินใจเมื่อผลการสอบปลายปีในหมู่ครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน

1.3 การเปรียบเทียบทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีกับเวลาที่โยกทำหน้าที่ครูซึ่งมีสมมติฐานการวิจัยว่า "ครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูมากจะมีทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีดีกว่าครูที่มีเวลาทำหน้าที่น้อย"

เพื่อเป็นการทดสอบสมมติฐานการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้จำแนกข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดออกเป็น 4 กลุ่มคือ กลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 1 - 5 ปี กลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 6 - 10 ปี กลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 11 - 15 ปี และกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 16 - 21 ปี แล้ววิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีโดยใช้ F - ratio เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบปรากฏผลการวิเคราะห์ดังตาราง 32 - 33

ตาราง 32 ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีของกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน

เวลาทำหน้าที่ครู	N	$\bar{x}$	s^2	s
1 - 5 ปี	220	230.4090	385.4020	19.6317
6 - 10 ปี	70	231.9594	603.6558	24.5694
11 - 15 ปี	52	235.6538	491.0150	22.1589
16 - 21 ปี	23	244.4782	628.3517	25.0669
รวม	369	232.3360	467.6580	21.2654

ตาราง 33 การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีระหว่างกลุ่มครูที่มีเวลา
ทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	3	4790	1596.6666	3.4826 *
Within - Group (w)	365	167337	458.4575	
Total	368	172127		

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 33 ปรากฏว่า ครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเพื่อที่จะทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีในกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกันเป็นรายคู่ ผู้วิจัยจึงใช้ q-statistic เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ ปรากฏผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบดังแสดงในตาราง 34

ตาราง 34 ค่า q - statistic ของทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีระหว่างกลุ่มครูที่มีเวลาทำ
หน้าที่ครูแตกต่างกัน

เวลาทำหน้าที่ครู					
		1 - 5 ปี	6 - 10 ปี	11 - 15 ปี	16 - 21 ปี
	$\bar{X}$	230.4090	231.9594	235.6538	244.4762
1 - 5 ปี	230.4090	-	1.5504	5.2448	14.0692
6 - 10 ปี	231.9594		-	3.6944	12.5168
11 - 15 ปี	235.6538			-	8.8244
16 - 21 ปี	244.4762				-
		r	2	3	4
		$q_{.95}(r, \infty)$	2.77	3.31	3.63
		$\sqrt{MS_{error} / n} \cdot q_{.95}(r, \infty)$	8.8280	10.0710	11.0446

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 34 ปรากฏว่า ทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีของกลุ่มครูที่มีเวลา
ทำหน้าที่ครู 16 - 21 ปี แตกต่างกับทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีของกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 6 - 10 ปี
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และแตกต่างกับทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีของกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่
ครู 1 - 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้วย สำหรับกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกันใน
รายการที่เหลือทั้งหมดมีทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ การวิจัย
ครั้งนี้พบว่า กลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูนานที่สุด (16 - 21 ปี) มีทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีดีกว่ากลุ่มครู
ที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 6 - 10 ปีและกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 1 - 5 ปี ส่วนกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู
แตกต่างกันกลุ่มอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างของทัศนคติต่อการทดสอบปลายปี

เพื่อให้ทราบรายละเอียดมากขึ้น ผู้วิจัยได้จำแนกทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีออกเป็นทัศนคติต่อการ
สร้างข้อสอบปลายปี ทัศนคติต่อการดำเนินการสอบปลายปี ทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนนปลายปี ทัศนคติต่อ
การจัดทำ ต. 2 ก และทัศนคติต่อการตัดสินอนันติมผลการสอบปลายปี แล้ววิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหา
ความแตกต่างของทัศนคติต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว โดยใช้ F - ratio เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบปรากฏผล

การวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

ตาราง 35 ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อการสร้างข้อสอบปลายปีของกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน

เวลาทำหน้าที่ครู	N	$\bar{X}$	S^2	S
1 - 5 ปี	220	43.1636	27.5256	5.2465
6 - 10 ปี	74	43.5675	40.9611	6.4001
11 - 15 ปี	52	45.3076	41.6289	6.4520
16 - 21 ปี	23	44.6086	26.4308	5.1411
รวม	369	43.6368	32.4438	5.6960

ตาราง 36 การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการสร้างข้อสอบปลายปีระหว่างกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	3	214	71.3333	2.2204
Within - Group (w)	365	11726	32.1260	
Total	368	11940		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 36 ปรากฏว่า ครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการสร้างข้อสอบปลายปีแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ การวิจัยครั้งนี้ ไม่พบความแตกต่างของทัศนคติต่อการสร้างข้อสอบปลายปีในกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน

ตาราง 37 ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อการดำเนินการสอบปลายปีของกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน

เวลาทำหน้าที่ครู	f	$\bar{X}$	S^2	S
1 - 5 ปี	220	55.6136	33.9733	5.8286
6 - 10 ปี	74	55.0270	43.2869	6.5793
11 - 15 ปี	52	55.7500	26.3872	5.1368
16 - 21 ปี	23	57.4782	34.6245	5.8843
รวม	369	55.6314	34.8203	5.9009

ตาราง 38 การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการดำเนินการสอบปลายปีระหว่างกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	3	105	35.0000	1.0051
Within - Group (w)	365	12709	34.8191	
Total	368	12814		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 38 ปรากฏว่า ครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการดำเนินการสอบปลายปีแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ การวิจัยครั้งนี้ ไม่พบความแตกต่างของทัศนคติต่อการดำเนินการสอบปลายปีในกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน

ตาราง 39 ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนนปลายปีของกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน

เวลาที่ทำหน้าที่ครู	N	$\bar{X}$	S^2	S
1 - 5 ปี	220	49.8454	40.7613	6.3845
6 - 10 ปี	74	51.2297	53.1382	7.6892
11 - 15 ปี	52	51.5000	46.4117	6.8126
16 - 21 ปี	23	54.3476	51.7826	7.1960
รวม	359	50.6368	45.7373	6.7629

ตาราง 40 การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนนปลายปีระหว่างกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	3	518	172.6666	3.8631 *
Within - Group (w)	365	16314	44.6956	
Total	368	16832		

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 40 ปรากฏว่า ครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนนปลายปีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนนปลายปีของกลุ่มครูเหล่านี้เป็นรายคู่ก็ใช้ q-statistic เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบดังแสดงในตาราง 41

ตาราง 41 ค่า q - statistic ของทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนนปลายปีระหว่างกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน

เวลาทำหน้าที่ครู					
		1 - 5 ปี	6 - 10 ปี	11 - 15 ปี	16 - 21 ปี
	$\bar{X}$	49.8454	51.2297	51.5000	54.3478
1 - 5 ปี	49.8454	-	1.3843	1.6546	4.5024 *
6 - 10 ปี	51.2297		-	0.2703	3.1181
11 - 15 ปี	51.5000			-	2.5478
16 - 21 ปี	54.3478				-
r			2	3	4
$q_{.95} (r, \infty)$			2.77	3.31	3.63
$\sqrt{MS_{error}} \cdot q_{.95} (r, \infty)$			2.6315	3.1445	3.4485

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 41 ปรากฏว่า กลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 16 - 21 ปี มีทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนนปลายปีแตกต่างจากกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 1 - 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มครูมีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกันอื่น ๆ ที่เหลือทั้งหมดมีทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนนปลายปีแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ การวิจัยครั้งนี้พบว่า กลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 16 - 21 ปีมีทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนนปลายปีสูงกว่ากลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 1 - 5 ปี สำหรับกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกันอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างของทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนนปลายปีเลย

ตาราง 42 ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อการจัดทำ ท. 2 ก ของกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน

เวลาทำหน้าที่ครู	N	$\bar{X}$	S^2	S
1 - 5 ปี	220	45.5863	34.0336	5.8338
6 - 10 ปี	74	45.9169	41.7467	6.4612
11 - 15 ปี	52	47.2500	41.0931	6.4104
16 - 21 ปี	23	50.3478	40.4189	6.3576
รวม	369	46.1842	38.1181	6.1740

ตาราง 43 การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดทำ ท. 2 ก ระหว่างกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	3	540	180.3333	2.9215 *
Within - Group (w)	365	22468	61.6109	
Total	368	23028		

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 43 ปรากฏว่า ครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดทำ ท. 2 ก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดทำ ท. 2 ก ของกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกันนี้เป็นรายคู่โดยใช้ q - statistic เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ ดังแสดงในตาราง 44

ตาราง 44 ค่า q - statistic ของทัศนคติต่อการจัดทำ ค. 2 ก ระหว่างกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ย่อยแตกต่างกัน

เวลาทำหน้าที่ย่อย	1 - 5 ปี 6 - 10 ปี 11 - 15 ปี 16 - 21 ปี				
	$\bar{X}$	45.5863	45.9189	47.2500	50.3478
1 - 5 ปี	45.5863	-	0.3326	1.6637	4.7615 *
6 - 10 ปี	45.9189		-	1.3311	4.4289 *
11 - 15 ปี	47.2500			-	3.0978
16 - 21 ปี	50.3478				-

	r	2	3	4
	$q_{.95}(r, \infty)$	2.77	3.31	3.63
$\frac{MS_{\text{error}}}{n}$	$q_{.95}(r, \infty)$	3.0993	3.6916	4.0485

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 44 ปรากฏว่า ครูที่มีเวลาทำหน้าที่ย่อย 16 - 21 ปี มีทัศนคติต่อการจัดทำ ค. 2 ก แตกต่างจากครูที่มีเวลาทำหน้าที่ย่อย 1 - 5 ปี และ 6 - 10 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่กลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ย่อยแตกต่างกันกลุ่มอื่น ๆ มีทัศนคติต่อการจัดทำ ค. 2 ก แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ การวิจัยครั้งนี้พบว่า กลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ย่อย 16 - 21 ปี มีทัศนคติต่อการจัดทำ ค. 2 ก ก็ดีกว่ากลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ย่อย 1 - 5 ปี และ 6 - 10 ปี แต่ไม่พบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดทำ ค. 2 ก ในกลุ่มครูอื่น ๆ ที่เหลือ

ตาราง 45 ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อการตัดสินใจยุติการสอบปลายปีของกลุ่มที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน

เวลาทำหน้าที่ครู	N	$\bar{X}$	S^2	S
1 - 5 ปี	220	36.2000	24.3981	4.9395
6 - 10 ปี	74	36.2162	26.9663	5.1929
11 - 15 ปี	52	35.8461	22.0542	4.6962
16 - 21 ปี	23	37.6956	32.7667	5.7242
รวม	369	36.2466	25.0395	5.0039

ตาราง 46 การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการตัดสินใจยุติการสอบปลายปีระหว่างกลุ่มที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	3	56	18.6666	0.7520
Within - Group (w)	365	9159	24.8211	
Total	368	9215		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 46 ปรากฏว่า กลุ่มที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการตัดสินใจยุติการสอบปลายปีแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ การวิจัยครั้งนี้ไม่พบความแตกต่างของทัศนคติต่อการตัดสินใจยุติการสอบปลายปีในกลุ่มที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษากับ
สถานภาพบางประการของครู

2.1 การเปรียบเทียบความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษากับอายุซึ่ง
มีสมมติฐานการวิจัยว่า "ครูที่มีอายุน้อยจะมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบดีกว่าครูที่มีอายุมาก"

เพื่อเป็นการทดสอบสมมติฐานการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้จำแนกข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดออกเป็น
4 กลุ่มคือ กลุ่มครูที่มีอายุ 20 - 25 ปี กลุ่มครูที่มีอายุ 26 - 30 ปี กลุ่มครูที่มีอายุ 31 - 35 ปีและ
กลุ่มครูที่มีอายุ 36 - 41 ปี แล้ววิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของความรู้พื้นฐาน
เกี่ยวกับการทดสอบของกลุ่มโดยใช้ F - ratio เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ ปรากฏผลการวิเคราะห์
ดังแสดงในตาราง 47 - 48

ตาราง 47 ค่าสถิติพื้นฐานของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบของกลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกัน

ระดับอายุ	N	$\bar{X}$	S^2	S
20 - 25 ปี	137	36.1897	88.9196	9.4297
26 - 30 ปี	120	38.0666	118.9535	10.9066
31 - 35 ปี	74	40.6081	108.1045	10.3973
36 - 41 ปี	38	40.6842	90.0456	9.4892
รวม	369	38.1490	105.1100	10.2523

ตาราง 48 การทดสอบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบระหว่างกลุ่มครุที่มี
ระดับอายุแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	3	1216	405.3333	3.9489 *
Within - Group (w)	365	37465	102.6438	
Total	368	38681		

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 48 ปรากฏว่า กลุ่มครุที่มีระดับอายุแตกต่างกันมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพื่อที่จะทดสอบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบในกลุ่มครุที่มีระดับอายุแตกต่างกันเป็นรายคู่ ผู้วิจัยใช้ q-statistic เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ ปรากฏผลการเปรียบเทียบดังแสดงในตาราง 49

ตาราง 49 ค่า q - statistic ของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบระหว่างกลุ่มครุที่มีระดับ
อายุแตกต่างกัน

ระดับอายุ	20 - 25 ปี 26 - 30 ปี 31 - 35 ปี 36 - 41 ปี				
	$\bar{x}$	36.1897	38.0666	40.6081	40.6842
20 - 25 ปี	36.1897	-	1.8769	4.4184 *	4.4945 *
26 - 30 ปี	38.0666		-	2.5415	2.6176
31 - 35 ปี	40.6081			-	0.0761
36 - 41 ปี	40.6842				-
r			2	3	4
q.95(r, ∞)			2.77	3.31	3.63
$\sqrt{MS_{error} / n}$ q.95(r, ∞)			3.3046	3.9488	4.3305

ผลการวิเคราะห์ห้ตามตาราง 49 ปรากฏว่า ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบของกลุ่มอายุ 36 - 41 ปี แตกต่างกับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบของกลุ่มอายุ 20 - 25 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบของกลุ่มอายุ 31 - 35 ปีก็แตกต่างกับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบของกลุ่มอายุ 20 - 25 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบของกลุ่มระดับอายุแตกต่างกันในรายคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ การวิจัยครั้งนี้พบว่า กลุ่มอายุ 36 - 41 ปีและกลุ่มอายุ 31 - 35 ปี มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบสูงกว่ากลุ่มอายุ 20 - 25 ปี สำหรับกลุ่มอยู่ในระดับอายุอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบ

เพื่อให้ทราบรายละเอียดมากขึ้น ผู้วิจัยได้จำแนกความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบออกเป็น ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนข้อสอบ ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตร ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบและความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนน แล้วทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างของความรู้พื้นฐานต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว โดยใช้ $F - ratio$ เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบตามลำดับดังต่อไปนี้

ตาราง 50 ค่าสถิติพื้นฐานของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนข้อสอบของกลุ่มที่มีระดับอายุแตกต่างกัน

ระดับอายุ	N	$\bar{X}$	S^2	S
20 - 25 ปี	137	4.8832	3.4568	1.8593
26 - 30 ปี	120	5.3166	3.3610	1.8333
31 - 35 ปี	74	5.0405	4.0942	2.0234
36 - 41 ปี	38	5.5000	3.4459	1.8563
รวม	369	5.1192	3.5726	1.8901

ตาราง 51 การทดสอบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนข้อสอบระหว่างกลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	3	17	5.6666	1.5934
Within - Group (w)	365	1298	3.5561	
Total	368	1315		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 51 ปรากฏว่า ครูที่มีระดับอายุแตกต่างกันมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนข้อสอบแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ การวิจัยครั้งนี้ไม่พบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนข้อสอบระหว่างกลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกัน

ตาราง 52 ค่าสถิติพื้นฐานของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตรของกลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกัน

ระดับอายุ	N	$\bar{X}$	S^2	S
20 - 25 ปี	137	2.9051	1.5865	1.2596
26 - 30 ปี	120	3.0416	0.3899	0.6244
31 - 35 ปี	74	2.7432	1.4537	1.2057
36 - 41 ปี	38	2.9210	1.9665	1.4023
รวม	369	2.9186	1.6781	1.2954

ตาราง 53 การทดสอบความแตกต่างของความรพื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสัระหว่าง
กลุ่มที่มีระดับอายุแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	3	3	1.0000	0.5935
Within - Group (w)	365	615	1.6849	
Total	368	618		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 53 ปรากฏว่า ครที่มีระดับอายุแตกต่างกันก็มีความรพื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสัแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ การวิจัยครั้งนี้ไม่พบความแตกต่างของความรพื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสัในกลุ่มที่มีระดับอายุแตกต่างกัน

ตาราง 54 ค่าสถิติพื้นฐานของความรพื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบของกลุ่มที่มีระดับอายุแตกต่างกัน

ระดับอายุ	N	$\bar{X}$	S^2	S
20 - 25 ปี	137	27.0984	66.5129	8.1555
26 - 30 ปี	120	28.2333	83.7938	9.1539
31 - 35 ปี	74	31.3242	71.7289	8.4693
36 - 41 ปี	38	30.6578	56.9338	7.5454
รวม	369	28.6802	74.4400	8.6279

ตาราง 55 การทดสอบความแตกต่างของความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบระหว่าง
กลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	3	1033	344.3333	4.7675 *
Within - Group (w)	365	26362	72.2246	
Total	368	27395		

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 55 ปรากฏว่า ครูที่มีระดับอายุแตกต่างกันมีความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบระหว่างกลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกันเป็นรายคู่ โดยใช้ q - statistic เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ ดังแสดงในตาราง 56

ตาราง 56 ค่า q - statistic ของความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบระหว่าง
กลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกัน

ระดับอายุ	20 - 25 ปี 26 - 30 ปี 36 - 41 ปี 31 - 35 ปี					
	$\bar{X}$	27.0984	28.2333	30.6578	31.3242	
20 - 25 ปี	27.0984	-	1.1349	3.5594 *	4.2258 *	
26 - 30 ปี	28.2333		-	2.4245	3.0909	
36 - 41 ปี	30.6578			-	0.6664	
31 - 35 ปี	31.3242				-	
		r	2	3	4	
		q.95 (r, ∞)	2.77	3.31	3.63	
		$\sqrt{MS_{error} / \bar{n}}$	q.95 (r, ∞)	2.7722	3.3126	3.6329

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 56 ปรากฏว่า ครูที่มีระดับอายุ 36 - 41 ปีมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบแตกต่างจากครูที่มีระดับอายุ 20 - 25 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และครูที่มีระดับอายุ 31 - 35 ปีก็มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบแตกต่างจากครูที่มีระดับอายุ 20 - 25 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกัน แต่กลุ่มครูที่มีระดับอายุอื่น ๆ มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ การวิจัยครั้งนี้พบว่า กลุ่มครูที่มีระดับอายุ 36 - 41 ปีและ 31 - 35 ปีมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบดีกว่ากลุ่มครูที่มีระดับอายุ 20 - 25 ปี ส่วนกลุ่มครูที่มีระดับอายุอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบ

ตาราง 57 การสถิติพื้นฐานของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนนของกลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกัน

ระดับอายุ	N	$\bar{X}$	S^2	S
20 - 25 ปี	137	1.3065	1.1112	1.0541
26 - 30 ปี	120	1.4750	1.7136	1.3091
31 - 35 ปี	74	1.5000	1.2945	1.1378
36 - 41 ปี	38	1.6052	2.7837	1.6685
รวม	369	1.4308	1.3491	1.1615

ตาราง 58 การทดสอบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนน
ระหว่างกลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกัน

Source of Variation	df		F	
Treatment (A)	3	2	0.6666	0.4915
Within - Group (w)	365	495	1.3561	
Total	368	497		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 58 ปรากฏว่า กลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกันมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ การวิจัยครั้งนี้ไม่พบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนนระหว่างกลุ่มครูดังกล่าว

2.2 การเปรียบเทียบความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบกับวิธีทางครูซึ่งมีสมมติฐานการวิจัยว่า "ครูที่มีวิธีทางครูสูงจะมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบดีกว่าครูที่มีวิธีทางครูต่ำ"

เพื่อเป็นการทดสอบสมมติฐานการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้จำแนกข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดออกเป็น 4 กลุ่มคือ กลุ่มครูที่มีวิธี ท่ำกว่า ป.กศ. กลุ่มครูที่มีวิธี ป.กศ.หรือเทียบเท่า กลุ่มครูที่มีวิธี ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่าและกลุ่มครูที่มีวิธี กศ.บ.หรือเทียบเท่า แล้ววิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบโดยใช้ F - ratio เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังตาราง 59 - 60

ตาราง 59 ค่าสถิติพื้นฐานของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบของกลุ่มครูที่มีวิธีทางครูแตกต่างกัน

วิธีทางครู	n	$\bar{X}$	S^2	S
ต่ำกว่า ป.กศ.	24	32.3333	24.1449	4.9137
ป.กศ.หรือเทียบเท่า	114	35.4473	99.1343	9.9566
ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า	212	39.3349	359.1630	18.9516
กศ.บ.หรือเทียบเท่า	19	48.4736	78.5264	8.8655
รวม	369	38.1490	105.1100	10.2523

ตาราง 60 การทดสอบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบระหว่างกลุ่มกรณีที่มี
วิธีทางกรแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	3	3965	1321.6666	13.8958 *
Within - Group (w)	365	34716	95.1123	
Total	368	38681		

มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 60 ปรากฏว่า กรณีที่มีวิธีทางกรแตกต่างกันมีความรู้พื้นฐานเกี่ยว
เกี่ยวกับการทดสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพื่อทดสอบความแตกต่างของความรู้
พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบในกลุ่มกรณีที่มีวิธีทางกรแตกต่างกันในแต่ละระดับวิธี ผู้วิจัยจึงใช้ q - statistic
เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ ปรากฏผลการเปรียบเทียบดังแสดงในตาราง 61

ตาราง 61 ค่า q - statistic ของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบระหว่างกลุ่มกรณีที่มีวิธี
ทางกรแตกต่างกัน

วิธีทางกร	ต่ำกว่า ป.กศ. ป.กศ. ป.กศ.สูง กศ.บ.			
	$\bar{X}$	32.3333	35.4473	39.3349 48.4736
ต่ำกว่า ป.กศ.	32.3333	-	3.1140	7.0016 * 16.1403 *
ป.กศ.หรือเทียบเท่า	35.4473		-	3.8876 13.0263 *
ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า	39.3349			- 9.1387 *
กศ.บ.หรือเทียบเท่า	48.4736			-
		r	2	3 4
		$q_{.95}(r, \infty)$	2.77	3.31 3.63
		$\sqrt{MS_{error}} / \tilde{n}_{q.95}(r, \infty)$	4.4344	5.2989 5.8112

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 61 ปรากฏว่า ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบของกลุ่มครูที่มีวุฒิ กศ.บ.หรือเทียบเท่า แตกต่างกับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบของกลุ่มครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.กศ. กลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ.หรือเทียบเท่าและกลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบของกลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่าก็แตกต่างกับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบของกลุ่มครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.กศ.อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้วยเช่นกัน ส่วนความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบของกลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่าแตกต่างกับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบของกลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ.หรือเทียบเท่าอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ. และความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบของกลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ.หรือเทียบเท่าก็แตกต่างกับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบของกลุ่มครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.กศ.อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกัน นั่นคือ การวิจัยครั้งนี้พบว่า กลุ่มครูที่มีวุฒิ กศ.บ.หรือเทียบเท่ามีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบสูงกว่ากลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า กลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ.หรือเทียบเท่าและกลุ่มครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.กศ. และกลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่าก็มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบสูงกว่ากลุ่มครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.กศ. ส่วนกลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่าก็มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบสูงกว่ากลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ.หรือเทียบเท่า และกลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ.หรือเทียบเท่าก็มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบสูงกว่ากลุ่มครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.กศ. ไม่พบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบ

เพื่อให้ทราบรายละเอียดมากขึ้น ผู้วิจัยได้จำแนกความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบออกเป็น ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนข้อสอบ ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตร ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบและความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนน แล้วจึงทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานต่าง ๆ ดังกล่าว โดยใช้ $F - ratio$ เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบตามลำดับดังต่อไปนี้

ตาราง 62 ค่าสถิติพื้นฐานของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนข้อสอบของกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน

วุฒิทางครู	N	$\bar{X}$	S^2	S
ต่ำกว่า ป.กศ.	24	5.0416	3.2590	1.8053
ป.กศ.หรือเทียบเท่า	14	4.8859	3.8895	1.9722
ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า	212	5.1981	3.5055	1.8723
กศ.บ.หรือเทียบเท่า	19	5.7368	2.5380	1.5931
รวม	369	5.1192	3.5726	1.8901

ตาราง 63 การทดสอบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนข้อสอบระหว่างกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	3	14	4.6666	1.3092
Within - Group (w)	365	1301	3.5643	
Total	368	1315		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 63 ปรากฏว่า ครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกันมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนข้อสอบแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ การวิจัยครั้งนี้ ไม่พบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนข้อสอบระหว่างกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน

ตาราง 64 ค่าสถิติพื้นฐานของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตรของกลุ่มที่มีวิิทางกร
แตกต่างกัน

วิิทางกร	N	$\bar{X}$	S^2	S
ต่ำกว่า ป.กศ.	24 24	2.7500	1.8478	1.3593
ป.กศ.หรือเทียบเท่า	114	2.7192	1.4249	1.1937
ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า	212	2.9811	1.7152	1.3097
กศ.บ.หรือเทียบเท่า	19	3.6315	2.0233	1.4224
รวม	369	2.9186	1.6781	1.2954

ตาราง 65 การทดสอบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตรระหว่าง
กลุ่มที่มีวิิทางกรแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	3	14	4.6666	2.8202 *
Within - Group (w)	365	604	1.6547	
Total	368	618		

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 65 ปรากฏว่า ครุที่มีวิิทางกรแตกต่างกันมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตรโดยใช้ q - statistic เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ ดังแสดงใน

ตาราง 66 ค่า q - statistic ของความรู้นพื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตรระหว่าง
กลุ่มที่มีวิธิต่างกัน

วิธิต่างกัน	ป.กศ. ต่ำกว่า ป.กศ. ป.กศ.สูง กศ.บ.				
	$\bar{X}$	2.7192	2.7500	2.9811	3.6315
ป.กศ.หรือเทียบเท่า	2.7192	—	0.0308	0.2619	0.9123 *
ต่ำกว่า ป.กศ.	2.7500		—	0.2311	0.8815 *
ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่า	2.9811			—	0.6504
กศ.บ.หรือเทียบเท่า	3.6315				—
r					
2					
3					
4					
$q_{.95}(r, \infty)$					
2.77					
3.31					
3.63					
$\sqrt{MS_{error} / n} \cdot q_{.95}(r, \infty)$					
0.6841					
0.6780					
0.7655					

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 66 ปรากฏว่า ครุที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่ามีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตรแตกต่างจากครุที่มีวุฒิ ป.กศ.หรือเทียบเท่าและครุที่มีวุฒิ ต่ำกว่า ป.กศ. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มครุที่มีวุฒิต่างกันอื่น ๆ นั้นมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ การวิจัยครั้งนี้พบว่า ครุที่มีวุฒิ กศ.บ.หรือเทียบเท่ามีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตรต่ำกว่าครุที่มีวุฒิ ป.กศ.หรือเทียบเท่าและครุที่มีวุฒิ ต่ำกว่า ป.กศ. แต่ไม่พบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตรในกลุ่มครุที่มีวุฒิอื่น ๆ ที่เหลือทั้งหมด

ตาราง 67 ค่าสถิติพื้นฐานของความแปรปรวนเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบของกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน

วุฒิทางครู	N	X	S ²	S
ต่ำกว่า ป.กศ.	24	23.5416	19.5634	4.4231
ป.กศ.หรือเทียบเท่า	114	26.5701	73.1675	8.5538
ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า	212	29.6509	71.8017	8.4736
กศ.บ.หรือเทียบเท่า	19	37.0000	48.3333	6.9522
รวม	369	28.6802	74.4400	8.6279

ตาราง 68 การทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบระหว่างกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	3	2656	885.3333	13.0622 *
Within - Group (w)	365	24739	67.7780	
Total	368	27395		

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 68 ปรากฏว่า ครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกันมีความแปรปรวนเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบนี้ อีก โดยใช้ q - statistic เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ ดังแสดงในตาราง 69

ตาราง 69 ค่า q - statistic ของความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบระหว่างกลุ่มครู
ที่มีวุฒิทางครแตกต่างกัน

วุฒิทางครู	ต่ำกว่า ป.กศ. ป.กศ. ป.กศ.สูง กศ.บ.				
	$\bar{X}$	23.5416	26.5701	29.6509	37.0000
ต่ำกว่า ป.กศ.	23.5416	—	3.0285	6.1093 *	13.4584 *
ป.กศ.หรือเทียบเท่า	26.5701		—	3.0808	10.4299 *
ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า	29.6509			—	7.3491 *
กศ.บ.หรือเทียบเท่า	37.0000				—
1)	r	2	3	4	
	q.95 (r, ∞)	2.77	3.31	3.63	
	$\sqrt{MS_{\text{error}} / n}$ q.95 (r, ∞)	3.7436	4.4734	4.9059	

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 69 ปรากฏว่า ครูที่มีวุฒิ กศ.บ.หรือเทียบเท่ามีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบแตกต่างจากครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า ครูที่มีวุฒิ ป.กศ.หรือเทียบเท่า และครูที่มีวุฒิ ต่ำกว่า ป.กศ. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า ก็มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบแตกต่างจากครูที่มีวุฒิ ต่ำกว่า ป.กศ. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นกัน ส่วนครูที่มีวุฒิอื่น ๆ ที่เหลือมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ การวิจัยครั้งนี้พบว่า ครูที่มีวุฒิ กศ.บ.หรือเทียบเท่ามีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบดีกว่ากลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า ครูที่มีวุฒิ ป.กศ.หรือเทียบเท่าและครูที่มีวุฒิ ต่ำกว่า ป.กศ. และครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่าก็มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบดีกว่าครูที่มีวุฒิ ต่ำกว่า ป.กศ. แต่ครูอื่น ๆ ที่เหลือไม่พบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบ

ตาราง 70 ค่าสถิติพื้นฐานของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนนของกลุ่มที่มี
วิธีทางกรแตกต่างกัน

วิธีทางกร	N	$\bar{X}$	S^2	S
ค่ากว่า ป.กศ.	24	1.0000	0.6956	0.8342
ป.กศ.หรือเทียบเท่า	114	1.2719	1.5448	1.2429
ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า	212	1.5047	1.2748	1.1291
กศ.บ.หรือเทียบเท่า	19	2.1052	1.0994	1.0485
รวม	369	1.4308	1.3491	1.1615

ตาราง 71 การทดสอบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนน
ระหว่างกลุ่มที่มีวิธีทางกรแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	3	17	5.6666	4.3092 *
Within - Group (w)	365	480	1.3150	
Total	368	497		

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 71 ปรากฏว่า กรที่มีวิธีทางกรแตกต่างกันมีความรู้พื้นฐาน
เกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบ
ความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนน โดยใช้ q - statistic เป็นค่า
สถิติในการตรวจสอบ ดังแสดงในตาราง 72

ตาราง 72 ค่า q - statistic ของความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนน
ระหว่างกลุ่มที่มีวิิทางครูแตกต่างกัน

วิิทางครู	$\bar{X}$	ต่ำกว่า ป.กศ.	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	กศ.บ.
		1.0000	1.2719	1.5047	2.1052
ต่ำกว่า ป.กศ.	1.0000	—	0.2719	0.5047	0.1052 *
ป.กศ.หรือเทียบเท่า	1.2719		—	0.2328	0.8333 *
ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า	1.5047			—	0.5005
กศ.บ.หรือเทียบเท่า	2.1052				—
r			2	3	4
$q_{.95}(r, \infty)$			2.77	3.31	3.63
$\sqrt{MS_{error}/n} \cdot q_{.95}(r, \infty)$			0.5204	0.6219	0.6820

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 72 ปรากฏว่า ครูที่มีวิิ กศ.บ.หรือเทียบเท่ามีความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนนแตกต่างจากครูที่มีวิิ ป.กศ.หรือเทียบเท่าและครูที่มีวิิ ต่ำกว่า ป.กศ. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มครูที่มีวิิอื่น ๆ มีความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ การวิจัยครั้งนี้พบว่า ครูที่มีวิิ กศ.บ.หรือเทียบเท่ามีความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนนดีกว่าครูที่มีวิิ ป.กศ.หรือเทียบเท่าและครูที่มีวิิต่ำกว่า ป.กศ. ส่วนกลุ่มครูที่มีวิิอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างของความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนน

2.3 การเปรียบเทียบความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบกับเวลาที่ทำหน้าที่ครูซึ่งมีสมมติฐานการวิจัยว่า "ครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูมากจะมีความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบดีกว่าครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูน้อย"

เพื่อที่จะทดสอบสมมติฐานการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้จำแนกข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดออกเป็น 4 กลุ่มคือ กลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 1 - 5 ปี กลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 6 - 10 ปี กลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 11 - 15 ปีและกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 16 - 21 ปี แล้ววิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบ โดยใช้ F - ratio เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงในตาราง 73 - 74

ตาราง 73 ค่าสถิติพื้นฐานของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบของกลุ่มที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน

เวลาทำหน้าที่ครู	n	$\bar{X}$	$\sum S^2$	S
1 - 5 ปี	220	36.6863	83.7778	9.1531
6 - 10 ปี	74	40.7567	222.8715	14.9289
11 - 15 ปี	52	41.2884	139.3857	11.8062
16 - 21 ปี	23	42.3913	72.2490	8.4999
รวม	369	38.1490	105.1100	10.2523

ตาราง 74 การทดสอบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบระหว่างกลุ่มที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	3	2364	788.0000	7.9197 *
Within - Group (w)	365	36317		
Total	368	38681		

* มีนัยสำคัญที่ $\alpha = .05$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 74 ปรากฏว่า กลุ่มที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกันมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเพื่อทดสอบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบในกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกันในแต่ละคู่เป็นรายคู่ ผู้วิจัยจึงใช้ q - statistic เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ ปรากฏผลการเปรียบเทียบดังแสดงในตาราง 75

ตาราง 75 ค่า q - statistic ของความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบระหว่างกลุ่มครุที่มีเวลาทำหน้าทีกรแตกต่างกัน

เวลาทำหน้าทีกร	1 - 5 ปี 6 - 10 ปี 11 - 15 ปี 16 - 21 ปี				
	$\bar{x}$	36.0683	40.7567	41.2884	42.3913
1 - 5 ปี	36.0683	-	4.6704 *	5.2021*	6.3050 *
6 - 10 ปี	40.7567		-	0.5317	1.6346
11 - 15 ปี	41.2884			-	1.1029
16 - 21 ปี	42.3913				-
		r	2	3	4
		q.95(r, ∞)	2.77	3.31	3.63
		$\sqrt{MS_{error} / \tilde{n}.q.95(r, \infty)}$	3.9261	4.6915	5.1451

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 75 ปรากฏว่า ความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบของกลุ่มครุที่มีเวลาทำหน้าทีกร 16 - 21 ปีแตกต่างกับความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบของกลุ่มครุที่มีเวลาทำหน้าทีกร 1 - 5 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กลุ่มครุที่มีเวลาทำหน้าทีกร 11 - 15 ปีมีความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบแตกต่างกับกลุ่มครุที่มีเวลาทำหน้าทีกร 1 - 5 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มครุที่มีเวลาทำหน้าทีกร 6 - 10 ปีมีความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบแตกต่างกับกลุ่มครุที่มีเวลาทำหน้าทีกร 1 - 5 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกัน ส่วนกลุ่มครุที่มีเวลาทำหน้าทีกรแตกต่างกันอื่น ๆ ที่เหลือทั้งหมดมีความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ การวิจัยครั้งนี้พบว่า กลุ่มครุที่มีเวลาทำหน้าทีกร 16 - 21 ปี กลุ่มครุที่มีเวลาทำหน้าทีกร 11 - 15 ปีและกลุ่มครุที่มีเวลาทำหน้าทีกร 6 - 10 ปีต่างก็มีความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบสูงกว่ากลุ่มครุที่มีเวลาทำหน้าทีกร 1 - 5 ปี สำหรับกลุ่มครุที่มีเวลาทำหน้าทีกรแตกต่างกันในอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างของความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบ

เพื่อให้ทราบรายละเอียดมากขึ้น ผู้วิจัยได้จำแนกความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบออกเป็นความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนข้อสอบ ความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตร ความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบและความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนน แล้วทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน

เพื่อทดสอบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานต่าง ๆ ดังกล่าว โดยใช้ F - ratio เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบตามลำดับดังต่อไปนี้

ตาราง 76 ค่าสถิติพื้นฐานของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนข้อสอบของกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน

เวลาทำหน้าที่ครู	N	$\bar{X}$	S^2	S
1 - 5 ปี	220	4.9954	3.5387	1.8811
6 - 10 ปี	74	5.3243	4.5235	2.1268
11 - 15 ปี	52	5.2692	2.9457	1.7163
16 - 21 ปี	23	5.3043	2.3122	1.5206
รวม	369	5.1192	3.5726	1.8901

ตาราง 77 การทดสอบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนข้อสอบระหว่างกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	3	7	2.3333	0.6511
Within - Group (w)	365	1308	3.5835	
Total	368	1315		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 77 ปรากฏว่า ครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกันมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนข้อสอบแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ การวิจัยครั้งนี้ไม่พบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนข้อสอบในกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน

ตาราง 78 ค่าสถิติพื้นฐานของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตรของกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน

เวลาทำหน้าที่ครู	N	$\bar{X}$	S^2	S
1 - 5 ปี	220	2.7681	1.4026	1.1843
6 - 10 ปี	74	2.9729	2.1910	1.4802
11 - 15 ปี	52	3.3846	2.0844	1.4437
16 - 21 ปี	23	3.1304	1.2094	1.0997
รวม	369	2.9186	1.6781	1.2954

ตาราง 79 การทดสอบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตรระหว่างกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	3	6	2.0000	1.1928
Within - Group (w)	365	612	1.6767	
Total	368	618		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 79 ปรากฏว่า กลุ่มที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกันมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ การวิจัยครั้งนี้ ไม่พบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตรในกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน

ตาราง 80 ค่าสถิติพื้นฐานของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบของกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ย่างแตกต่างกัน

เวลาทำหน้าที่ย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	S
1 - 5 ปี	220	27.0772	62.8387	7.9271
6 - 10 ปี	74	30.6081	84.2963	9.1813
11 - 15 ปี	52	31.1153	96.2609	9.8113
16 - 21 ปี	23	32.3043	50.8577	7.1315
รวม	369	28.6802	74.4400	8.6279

ตาราง 81 การทดสอบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบระหว่างกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ย่างแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	3	1450	483.3333	6.7996 *
Within - Group (w)	365	25945	71.0621	
Total	368	27395		

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 81 ปรากฏว่า ครูที่มีเวลาทำหน้าที่ย่างแตกต่างกันมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบอีก โดยใช้ q -- statistic เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ ดังแสดงในตาราง 82

ตาราง 82 ค่า q - statistic ของความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบระหว่าง
กลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน

เวลาทำหน้าที่ครู	1 - 5 ปี		6 - 10 ปี	11 - 15 ปี	16 - 21 ปี
	$\bar{X}$	27.0772	30.6081	31.1153	32.3043
1 - 5 ปี	27.0772	-	3.5309 *	4.0381 *	5.2271 *
6 - 10 ปี	30.6081		-	0.5072	1.6962
11 - 15 ปี	31.1153			-	1.1890
16 - 21 ปี	32.3043				-
r			2	3	4
q.95(r, ∞)			2.77	3.31	3.63
$\frac{MS_{error}}{n}$ q.95(r, ∞)			3.3184	3.6674	4.3487

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 82 ปรากฏว่า ครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 16 - 21 ปีครูที่มีเวลา
ทำหน้าที่ครู 11 - 15 ปีและครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 6 - 10 ปีต่างก็มีความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์
ข้อสอบแตกต่างจากครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 1 - 5 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่กลุ่มครูที่มีเวลา
ทำหน้าที่ครูแตกต่างกันอื่น ๆ มีความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทาง
สถิติ นั่นคือ การวิจัยครั้งนี้พบว่า กลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 16 - 21 ปี, 11 - 15 ปีและ 6 - 10 ปี
มีความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบดีกว่ากลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 1 - 5 ปี สำหรับกลุ่มครูที่มีเวลา
ทำหน้าที่ครูแตกต่างกันอื่น ๆ ที่เหลือไม่พบความแตกต่างของความรูพื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบเลย

ตาราง 83 ค่าสถิติพื้นฐานของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนนของกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน

เวลาทำหน้าที่ครู	N	$\bar{X}$	S^2	S
1 - 5 ปี	220	1.2454	1.1906	1.0912
6 - 10 ปี	74	1.8513	1.7173	1.3105
11 - 15 ปี	52	1.5192	1.3133	1.1460
16 - 21 ปี	23	1.6521	0.9644	0.9821
รวม	369	1.4308	1.3491	1.1615

ตาราง 84 การทดสอบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนนของกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment (A)	3	21	7.0000	5.3676 *
Within - Group (w)	365	476	1.3041	
Total	368	497		

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 84 ปรากฏว่า ครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกันมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนนอีกโดยใช้ q - statistic เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ ดังแสดงในตาราง 85

ตาราง 85 ค่า q - statistic ของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนนระหว่างกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน

เวลาทำหน้าที่ครู	1 - 5 ปี 11 - 15 ปี 16 - 21 ปี 6 - 10 ปี				
	$\bar{X}$	1.2454	1.5192	1.6521	1.8513
1 - 5 ปี	1.2454	—	0.2738	0.4067	0.6059 *
11 - 15 ปี	1.5192		—	0.1329	0.3321
16 - 21 ปี	1.6521			—	0.1992
6 - 10 ปี	1.8513				—
r			2	3	4
q.95 (r, ∞)			2.77	3.31	3.63
$\sqrt{MS_{error} / n}$ q.95 (r, ∞)			0.4490	0.5365	0.5884

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 85 ปรากฏว่า ครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 6 - 10 ปีมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนนแตกต่างจากครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 1 - 5 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกันอื่น ๆ มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนนแตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ การวิจัยครั้งนี้พบว่า กลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 6 - 10 ปีมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนนดีกว่ากลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 1 - 5 ปี ส่วนกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกันอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษา กับทัศนคติต่อการทดสอบปลายปี

3.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบกับทัศนคติต่อการทดสอบปลายปี ซึ่งมีสมมติฐานการวิจัยว่า "ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบกับทัศนคติต่อการทดสอบปลายปี มีความสัมพันธ์กันสูงในทางบวก"

เพื่อเป็นการทดสอบสมมติฐานการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมาคำนวณหาค่า

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบกับทัศนคติต่อการทดสอบปลายปี โดยใช้สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple Correlation) เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตาราง 86

ตาราง 86 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบกับทัศนคติต่อการทดสอบปลายปี

ตัวแปร	จำนวนข้อ	ค่าสถิติพื้นฐาน		r
		$\bar{X}$	S	
ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบ	100	38.1490	10.2523	0.1264
ทัศนคติต่อการทดสอบปลายปี	65	232.3360	21.2654	

Test Significance	df	r	N	t
	367	0.1264	369	2.4409 *

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 86 ปรากฏว่า ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำมาก ($r = 0.1264$) นั่นคือ การวิจัยครั้งนี้พบว่า--เมื่อบุคคลมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบที่ดีแล้วก็มีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีที่ดีด้วย

บทที่ 4

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีของครูโรงเรียนประถมศึกษาโดยเปรียบเทียบกันในด้านอายุ วุฒิทางครูและเวลาที่เฝ้าทำหน้าที่ครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษาโดยเปรียบเทียบกันในด้านอายุ วุฒิทางครูและเวลาที่เฝ้าทำหน้าที่ครู
3. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษา กับทัศนคติต่อการทดสอบปลายปี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จัดกระทำกับกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมาจากครูโรงเรียนประถมศึกษาในเขตการศึกษา 4 จำนวน 369 คนจาก 57 โรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามวัดทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีซึ่งผู้วิจัยได้จัดสร้างและปรับปรุงจนมีคุณภาพดีพอจะใช้ในการวิจัยได้
2. แบบสอบถามวัดความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษาสำหรับครูที่จะเข้ารับการอบรมเรื่องการวัดผลการศึกษาระยะสั้นของสำนักทดสอบ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1. การวิเคราะห์เปรียบเทียบที่นำค่า t-test มาทดสอบปลายปีกับสถานภาพทางประชากรของครู

1.1 ทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีของกลุ่มครูอายุ 36 - 41 ปีดีกว่ากลุ่มครูอายุ 20 - 25 ปี แต่กลุ่มครูในระดับอายุอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างของทัศนคติต่อการทดสอบปลายปี

เมื่อจำแนกทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีออกเป็นทัศนคติต่อการสร้างข้อสอบปลายปี ทัศนคติต่อ

การดำเนินการสอบปลายปี ทักษะการทอการทอจี้ให้คะแนนปลายปี ทักษะการทอการจ้ทำ ค. 2 ก และ ทักษะการทอการทอสินณณิณการสอบปลายปีแล้วก้พบว่า ทักษะการทอการทอจี้ให้คะแนนปลายปีของลุ่มกร อายุ 36 – 41 ปีก็ก้ว่าลุ่มกรอายุ 26 – 30 ปีและ 20 – 25 ปี และทักษะการทอการจ้ทำ ค. 2 ก ของลุ่มกรอายุ 36 – 41 ปีก็ก้ว่าลุ่มกรอายุ 20 – 25 ปี สำหรับทักษะการทอการสร้างข้อสอบปลายปี ทักษะการทอการดำเนินการสอบปลายปีและทักษะการทอการทอสินณณิณการสอบปลายปีนั้นไม่พบว่ามีความ แตกต่างระหว่างลุ่มกรที่มีระดับอายุแตกต่างกัน

1.2 ทักษะการทอการทอสอบปลายปีของ ลุ่มกรที่มีวุฒิ กศ.บ.หรือเทียบเท่าค้ว่าลุ่มกรที่มี วุฒิ ค้ว่า ป.กศ. ส่วนลุ่มกรที่มีวุฒิอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างของทักษะการทอการทอสอบปลายปี

เมื่อจำแนกทักษะการทอการทอสอบปลายปีออกเป็นทักษะการทอการสร้างข้อสอบปลายปี ทักษะการ ทอการดำเนินการสอบปลายปี ทักษะการทอการทอจี้ให้คะแนนปลายปี ทักษะการทอการจ้ทำ ค. 2 ก และ ทักษะการทอการทอสินณณิณการสอบปลายปีแล้วก้พบว่า ทักษะการทอการดำเนินการสอบปลายปีของลุ่มกร ที่มีวุฒิ กศ.บ.หรือเทียบเท่า ลุ่มกรที่มีวุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่าและลุ่มกรที่มีวุฒิ ป.กศ.หรือ เทียบเท่าค้ว่าลุ่มกรที่มีวุฒิ ค้ว่า ป.กศ. สำหรับทักษะการอื่น ๆ ที่เหลือไม่พบความแตกต่างระหว่าง ลุ่มกรที่มีวุฒิต่างกัน

1.3 ทักษะการทอการทอสอบปลายปีของลุ่มกรที่มีเวลาทำหน้าท้ครู 16 – 21 ปีค้ว่าลุ่ม กรที่มีเวลาทำหน้าท้ครู 1 – 5 ปีและลุ่มกรที่มีเวลาทำหน้าท้ครู 6 – 10 ปี แต่ลุ่มกรที่มีเวลาทำ หน้าท้ครูแตกต่างกันลุ่มกรอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างของทักษะการทอการทอสอบปลายปี

เมื่อจำแนกทักษะการทอการทอสอบ ปลายปีออกเป็นทักษะการทอการสร้างข้อสอบปลายปี ทักษะการ ทอการดำเนินการสอบปลายปี ทักษะการทอการทอจี้ให้คะแนนปลายปี ทักษะการทอการจ้ทำ ค. 2 ก และ ทักษะการทอการทอสินณณิณการสอบปลายปีแล้วก้พบว่า ทักษะการทอการทอจี้ให้คะแนนปลายปีของลุ่มกร ที่มีเวลาทำหน้าท้ครู 16 – 21 ปีค้ว่าลุ่มกรที่มีเวลาทำหน้าท้ครู 1 – 5 ปีและทักษะการทอการจ้ทำ ค. 2 ก ของลุ่มกรที่มีเวลาทำหน้าท้ครู 16 – 21 ปีก็ค้ว่าลุ่มกรที่มีเวลาทำหน้าท้ครู 6 – 10 ปีและ 1 – 5 ปี สำหรับทักษะการทอการสร้างข้อสอบปลายปี ทักษะการทอการดำเนินการสอบปลายปีและทักษะการ ทอการทอสินณณิณการสอบปลายปีนั้นไม่พบความแตกต่างกันของทักษะการเหล่านี้ในลุ่มกรที่มีเวลาทำหน้าท้ครู แตกต่างกัน

ตอนที่ 2.การวิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้น้ฐานเกี่ยวกับการทอสอบหรือการวัดผลการศึกษากับ

สถานภาพทางประชากร ของครู

2.1 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษาของกลุ่มครูอายุ 36 – 41 ปี และ 31 – 35 ปีต่ำกว่ากลุ่มครูอายุ 20 – 25 ปี ส่วนกลุ่มครูระดับอายุอื่น ๆ นั้นไม่พบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษา

เมื่อจำแนกความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบออกเป็นความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนข้อสอบ ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตร ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบและความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนนแล้วก็พบว่า ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบของกลุ่มครูอายุ 36 – 41 ปีและ 31 – 35 ปีต่ำกว่ากลุ่มครูอายุ 20 – 25 ปี สำหรับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนข้อสอบ ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตร ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนนนั้นไม่พบความแตกต่างในกลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกัน

2.2 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษาของกลุ่มครูที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าต่ำกว่ากลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า กลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ.หรือเทียบเท่าและกลุ่มครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.กศ. และกลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่าก็มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบต่ำกว่ากลุ่มครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.กศ.ด้วยเช่นกัน แต่ไม่พบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบในกลุ่มครูที่มีวุฒิอื่น ๆ ที่เหลือทั้งหมด

เมื่อจำแนกความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบออกเป็นความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนข้อสอบ ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตร ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบและความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนนแล้วก็พบว่า ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตรของกลุ่มครูที่มีวุฒิ กศ.บ.หรือเทียบเท่าต่ำกว่ากลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ.หรือเทียบเท่าและกลุ่มครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.กศ. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบของกลุ่มครูที่มีวุฒิ กศ.บ.หรือเทียบเท่าต่ำกว่ากลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า กลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ.หรือเทียบเท่าและกลุ่มครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.กศ. และความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบของกลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่าต่ำกว่ากลุ่มครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.กศ.ด้วย นอกจากนี้ยังพบว่าความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนนของกลุ่มครูที่มีวุฒิ กศ.บ.หรือเทียบเท่าต่ำกว่ากลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ.หรือเทียบเท่าและกลุ่มครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.กศ. สำหรับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนข้อสอบนั้นไม่พบความแตกต่างในกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน

2.3 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษาของกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ย 16 – 21 ปี, 11 – 15 ปี และ 6 – 10 ปีดีกว่ากลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ย 1 – 5 ปี ส่วนกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ยแตกต่างกันกลุ่มอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษา

เมื่อจำแนกความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบออกเป็นความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนข้อสอบความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตร ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบและความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนนแล้วก็ได้พบว่า ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบของกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ย 16 – 21 ปี, 11 – 15 ปี และ 6 – 10 ปีดีกว่ากลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ย 1 – 5 ปี ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนนของกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ย 6 – 10 ปีก็ดีกว่ากลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ย 1 – 5 ปี สำหรับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนข้อสอบและความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตรนั้นไม่พบความแตกต่างในกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ยแตกต่างกัน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบกับทัศนคติต่อการทดสอบปลายปี

3.1 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบมีความสัมพันธ์กันในทางบวกกับทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การอภิปรายผล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีกับสถานภาพบางประการของครู ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ทั้งไว้สองประการ กล่าวคือ ประการแรก สมมติฐานการวิจัยข้อ 1.2 เกี่ยวกับเรื่องวุฒิทางครูซึ่งพบว่าครูที่มีวุฒิ กศ.บ.หรือเทียบเท่ามีทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีดีกว่าครูที่มีวุฒิ คำกว่า ป.กศ. สำหรับครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า ครูที่มีวุฒิ ป.กศ.หรือเทียบเท่าและครูที่มีวุฒิ คำกว่า ป.กศ.นั้นแม้ไม่พบความแตกต่างของทัศนคติต่อการทดสอบปลายปี แต่เมื่อพิจารณาค่าสถิติพื้นฐานในตาราง 10 แล้ว จะสังเกตพบว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่าสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มครูทั้งหมดรวมกัน และสูงกว่ากลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ.หรือเทียบเท่าและกลุ่มครูที่มีวุฒิ คำกว่า ป.กศ.ตามลำดับแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และกลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ.หรือเทียบเท่าก็มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มครูที่มีวุฒิ คำกว่า ป.กศ.อีกด้วยแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกัน

เมื่อจำแนกทัศนคติต่อการทดสอบปลายเปิดเป็นทัศนคติต่อการสร้างข้อสอบปลายเปิด ทัศนคติต่อการดำเนินการสอบปลายเปิด ทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนน ทัศนคติต่อการจัดทำ ท. 2 ก และทัศนคติต่อการตัดสินอนุมัติผลการสอบปลายเปิดแล้ววิเคราะห์จะพบว่า ทัศนคติต่อการดำเนินการสอบปลายเปิดของกลุ่มที่มีวุฒิ กศ.บ.หรือเทียบเท่า กลุ่มที่มีวุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่าและกลุ่มที่มีวุฒิ ป.กศ.หรือเทียบเท่าดีกว่ากลุ่มที่มีวุฒิ ต่ำกว่า ป.กศ. ส่วนทัศนคติอื่น ๆ ที่เหลือทั้งหมดไม่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน นั่นคือ ทัศนคติต่อการทดสอบปลายเปิดที่แตกต่างกันของกลุ่มที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกันนั้นก็เนื่องมาจากความแตกต่างของทัศนคติต่อการดำเนินการสอบปลายเปิดของกลุ่มที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกันด้วยประการหนึ่ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งสองที่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยอีกประการหนึ่งก็คือ สมมติฐานการวิจัยข้อ 1.3 เกี่ยวกับเรื่องเวลาทำหน้าที่ครูซึ่งพบว่า ครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 16 - 21 ปีมีทัศนคติต่อการทดสอบปลายเปิดดีกว่าครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 6 - 10 ปีและ 1 - 5 ปี สำหรับกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 11 - 15 ปี, 6 - 10 ปีและ 1 - 5 ปีนั้นแม้ไม่พบความแตกต่างของทัศนคติต่อการทดสอบปลายเปิดเมื่อพิจารณาค่าสถิติพื้นฐานในตาราง 32 แล้ว จะสังเกตพบว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 11 - 15 ปีสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มครูทั้งหมดรวมกันและยังสูงกว่ากลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 6 - 10 ปีและ 1 - 5 ปีตามลำดับแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 6 - 10 ปีก็ยิ่งสูงกว่ากลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 1 - 5 ปีอีกด้วย

เมื่อจำแนกทัศนคติต่อการทดสอบปลายเปิดเป็นทัศนคติต่อการสร้างข้อสอบปลายเปิด ทัศนคติต่อการดำเนินการสอบปลายเปิด ทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนนปลายเปิด ทัศนคติต่อการจัดทำ ท. 2 ก และทัศนคติต่อการตัดสินอนุมัติผลการสอบแล้ววิเคราะห์จะพบว่า ทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนนปลายเปิดของกลุ่มที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 16 - 21 ปีดีกว่ากลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 1 - 5 ปีและทัศนคติต่อการจัดทำ ท. 2 ก ของกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 16 - 21 ปีก็ดีกว่ากลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 6 - 10 ปีและ 1 - 5 ปี สำหรับทัศนคติอื่น ๆ ที่เหลือทั้งหมดไม่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน นั่นคือ ทัศนคติต่อการทดสอบปลายเปิดที่แตกต่างกันของกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกันนั้นก็สืบเนื่องมาจากความแตกต่างของทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนนปลายเปิดและความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดทำ ท. 2 ก ของกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกันด้วยประการหนึ่ง

สำหรับการเปรียบเทียบทัศนคติต่อการทดสอบปลายเปิดกับระดับอายุของครูนั้น ปรากฏว่า ผล

ของการวิเคราะห์ข้อมูลไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อ 1.1 ที่ตั้งไว้ แต่ได้ผลตรงกันข้ามกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ครูที่มีอายุ 36 – 41 ปีมีทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีดีกว่าครูที่มีอายุ 20 – 25 ปี นั่นคือ ครูที่มีอายุมากมีทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีดีกว่าครูที่มีอายุน้อย ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการที่บุคคลจะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งใดนั้น นอกจากการเรียนการสอนจะมีส่วนช่วยแล้วยังจะต้องใช้เวลาอีกด้วย (อ้างจากบรรล สุทธิ, 2517: 29) และถึงแม้ครูที่มีอายุ 20 – 25 ปี จะเป็นครูในวัยหนุ่มสาว เป็นกลุ่มครูรุ่นใหม่ มีความตื่นตัว มีแนวโน้มที่จะยอมรับและแสดงออกต่อสิ่งแปลกใหม่ได้อย่างรวดเร็วก็จริง แต่ครูกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ก็เพิ่งเข้าทำงาน จึงยังขาดความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการทดสอบปลายปีอีกมาก จึงทำให้มีทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีน้อยกว่าครูที่มีอายุมาก ๆ

ส่วนกลุ่มครูที่มีอายุ 31 – 35 ปี, 26 – 30 ปี และ 20 – 25 ปีนี้ มีทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาถ้อยคำที่พื้นฐานในตาราง 3 แล้วจะสังเกตเห็นว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มนั้นลดหลั่นกันลงมาจากมากไปหาน้อยที่เป็นเช่นนี้ด้วยเหตุผลดังที่กล่าวมาแล้ว

เมื่อจำแนกทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีออกเป็นทัศนคติต่อการสร้างข้อสอบปลายปี ทัศนคติต่อการดำเนินการสอบปลายปี ทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนนปลายปี ทัศนคติต่อการจัดทำ ค. 2 ก และทัศนคติต่อการตัดสินอนุมัติผลการสอบปลายปีแล้ววิเคราะห์จะพบว่า ทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนนปลายปีของกลุ่มครูที่มีอายุ 36 – 41 ปีดีกว่ากลุ่มครูที่มีอายุ 26 – 30 ปี และ 20 – 25 ปี และทัศนคติต่อการจัดทำ ค. 2 ก ของกลุ่มครูที่มีอายุ 36 – 41 ปีก็ดีกว่ากลุ่มครูอายุ 20 – 25 ปี ส่วนทัศนคติอื่น ๆ ที่เหลือทั้งหมดไม่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกัน นั่นคือ ทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีที่แตกต่างกันของกลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกันนั้นก็สืบเนื่องมาจากความแตกต่างของทัศนคติต่อการตรวจให้คะแนนปลายปีและความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดทำ ค. 2 ก ของกลุ่มครูที่มีระดับอายุแตกต่างกันด้วยประการหนึ่งนั่นเอง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษา กับสถานภาพทางประชากรของครู

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษาของครูโรงเรียนประถมศึกษาสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้สองประการเช่นเดียวกัน กล่าวคือ

ประการที่หนึ่ง สมมติฐานการวิจัยข้อ 2.2 เกี่ยวกับเรื่องวุฒิทางครูซึ่งพบว่า ครูที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่ามีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษาดีกว่าครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า ครูที่มีวุฒิ ป.กศ.หรือเทียบเท่าและครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.กศ.ตามลำดับ และครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่าก็มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษาดีกว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.กศ. สำหรับครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่ากับครูที่มีวุฒิ ป.กศ.หรือเทียบเท่าและครูที่มีวุฒิ ป.กศ.หรือเทียบเท่ากับครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.กศ.ทั้งสองคู่นี้ไม่พบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษา แต่เมื่อพิจารณาคุณค่าสถิติพื้นฐานในตาราง 59 แล้วจะสังเกตพบว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวลดหลั่นกันลงมาโดยลำดับเพียงแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเท่านั้น

เมื่อจำแนกความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษาออกเป็นความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนข้อสอบ ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตร ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบและความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนนแล้วทำการวิเคราะห์พบว่า ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตรของกลุ่มครูที่มีวุฒิ กศ.บ.หรือเทียบเท่าดีกว่ากลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ.หรือเทียบเท่าและกลุ่มครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.กศ. และความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบของกลุ่มครูที่มีวุฒิ กศ.บ.หรือเทียบเท่าดีกว่ากลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า กลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ.หรือเทียบเท่าและกลุ่มครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.กศ. และความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบของกลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่าก็ยังดีกว่ากลุ่มครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.กศ.ด้วย นอกจากนี้ความรู้พื้นฐานการแปลความหมายคะแนนของกลุ่มครูที่มีวุฒิ กศ.บ.หรือเทียบเท่าก็ดีกว่ากลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ.หรือเทียบเท่าและกลุ่มครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.กศ. แต่ไม่พบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนข้อสอบในกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกัน นั่นคือ ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบที่แตกต่างกันของกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกันก็เนื่องมาจากความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตร ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบและความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนนของกลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูแตกต่างกันด้วยประการหนึ่ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่สองที่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยประการที่สองก็คือ สมมติฐานการวิจัยข้อ 2.3 เกี่ยวกับเรื่องเวลาทำหน้าที่ครูซึ่งพบว่า ครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 16 - 21 ปี, 11 - 15 ปี และ 6 - 10 ปีมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษาดีกว่าครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 1 - 5 ปี สำหรับครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 16 - 21 ปี, 11 - 15 ปี และ 6 - 10 ปีนั้นไม่พบความ

แตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษา แต่เมื่อพิจารณาค่าสถิติพื้นฐานในตาราง 73 แล้วจะพบว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มครูทั้งสามลดหลั่นกันลงมาเป็นลำดับ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อจำแนกความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษาออกเป็นความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนข้อสอบ ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตร ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบและความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนนแล้ววิเคราะห์หาค่าพบว่า ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบของกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 16 – 21 ปี, 11 – 15 ปี และ 6 – 10 ปีดีกว่ากลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 1 – 5 ปีและความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนนของกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 6 – 10 ปีดีกว่ากลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครู 1 – 5 ปี แต่ไม่พบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนข้อสอบ ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตรในกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกัน นั่นคือ ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษาที่แตกต่างกันในกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกันนั้นสืบเนื่องมาจากความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบและความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนนในกลุ่มครูที่มีเวลาทำหน้าที่ครูแตกต่างกันนั่นเอง

สำหรับการเปรียบเทียบความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษาด้วยอายุของครูนั้น ปรากฏว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อ 2.1 ที่ตั้งไว้ แต่ได้สอดคล้องกันข้ามกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ครูที่มีอายุ 36 – 41 ปี และ 31 – 35 ปีมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษาดีกว่าครูที่มีอายุ 20 – 25 ปีที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มครูอายุ 36 – 41 ปีและ 31 – 35 ปีเป็นกลุ่มครูที่มีโอกาสได้รับการศึกษาอบรมเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลศึกษามากกว่า เพราะเมื่อถึงสำนักงานทดสอบขึ้นที่วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร (ปัจจุบันเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) ในปี พ.ศ. 2504 เป็นต้นมา ก็มีการเผยแพร่กิจกรรมเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษาอย่างกว้างขวาง มีการผลิตนักศึกษาทั้งระดับประกาศนียบัตรวิชาเฉพาะและระดับปริญญาโทตลอดจนมีการฝึกอบรมระยะยาว ระยะสั้นให้แก่บุคคลจากสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทั่วประเทศ กลุ่มครูอายุ 36 – 41 ปีและ 31 – 35 ปีในปัจจุบันนี้ก็ถือกลุ่มครูที่ได้รับการศึกษาอบรมเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษาในระบือนั้นนั่นเอง ส่วนกลุ่มครูอายุ 20 – 25 ปีเป็นกลุ่มครูที่เพิ่งเข้าทำงาน มีเวลารับราชการหรือเวลาทำหน้าที่ครูยังน้อยอยู่

จึงไม่ค่อยมีโอกาสนี้จะได้เข้ารับการศึกษอบรมเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษา เพราะเมื่อทางราชการทำการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาอบรม ไม่ว่าในเรื่องใด ๆ ก็มักจะพิจารณาเอาบุคคลที่มีอาวุโสหรือบุคคลที่มีเวลาปฏิบัติงานมาแล้วนาน ๆ เป็นหลัก สำหรับกลุ่มอายุ 36 – 41 ปี กับ 31 – 35 ปี และกลุ่มอายุ 26 – 30 ปี กับ 20 – 25 ปี นั้นไม่พบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษา แต่เมื่อพิจารณาจากสถิติพื้นฐานตามตาราง 47 แล้วจะพบว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวลดหลั่นกันลงมาตามลำดับแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเท่านั้น

เมื่อจำแนกความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษาออกเป็นความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนข้อสอบ ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตร ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบและความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนนแล้ววิเคราะห์หลักพบว่า ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบของกลุ่มอายุ 36 – 41 ปี และ 31 – 35 ปี ดีกว่ากลุ่มอายุที่มีอายุ 20 – 25 ปี แต่ไม่พบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนข้อสอบ ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตรและความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการแปลความหมายคะแนน นั่นคือ ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษาที่แตกต่างกันของกลุ่มอายุแตกต่างกันนั้นก็สืบเนื่องมาจากความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบของกลุ่มอายุแตกต่างกันด้วยประการหนึ่งเช่นนี้

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษา กับทัศนคติต่อการทดสอบปลายปี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษา กับทัศนคติต่อการทดสอบปลายปี สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ในข้อ 3.1 กล่าวคือ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษามีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และถ้าหากเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่องทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีกับอายุ วุฒิทางครูและเวลาทำหน้าที่ครูกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่องความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษา กับอายุ วุฒิทางครูและเวลาทำหน้าที่ครูจากการวิจัยครั้งนี้ก็จะมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษา กับทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีด้วย กล่าวคือ ถ้าสังเกตดูกลุ่มอายุ วุฒิทางครูและเวลาทำหน้าที่ครูมากหรือสูงแล้วจะพบว่ากลุ่มคนนั้นมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการวัดผลการศึกษา มากหรือสูง

ด้วยและขณะเดียวกันก็มีทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีด้วย ท่านเองก็เห็นว่าสิ่ง เกตุกลุ่มครูที่มีอายุ วุฒิต่างกันและเวลาทำหน้าที่ครูน้อยหรือต่ำแล้วจะพบว่ากลุ่มครูนั้นมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือ การวัดผลการศึกษาน้อยหรือต่ำด้วยและขณะเดียวกันก็มีทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีด้วยตามไปด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกศึกษากลุ่มตัวอย่างในเขตการศึกษา 4 เพียงเขตเดียว กลุ่ม ตัวอย่างจึงกล่าวอาจจะเป็นตัวแทนที่ดีของมวลประชากรของครูโรงเรียนประถมศึกษาทั่วประเทศ ดังนั้น จึงน่าจะมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้เพิ่มเติมโดยขยายกลุ่มตัวอย่างออกไปให้ทั่วทั้งประเทศ
2. ตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้จำกัดเฉพาะเรื่องอายุ วุฒิต่างกันและเวลาทำหน้าที่ครูเท่านั้น จึงน่าจะมีการวิเคราะห์เปรียบเทียบตัวแปรค่าอื่น ๆ ให้กว้างขวางออกไปอีก ทั้งนี้เพื่อจะได้ทราบ ชัดลงไปว่า ครูที่มีทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีและครูที่มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทดสอบหรือการ วัดผลการศึกษานั้นมีลักษณะเช่นไร
3. ควรจะได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา กับครูโรงเรียนประถมศึกษาและทัศนคติต่อการทดสอบปลายปีของนักเรียนประถมศึกษา กับนักเรียนมัธยมศึกษาเพื่อจะได้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการ ทดสอบปลายปีถ้าหากจะยังพึงมีต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล สุกประเสริฐ "ปัญหาการวัดผลการศึกษาระดับประถมศึกษา" พัฒนาวิคดล 5 โรงพิมพ์วีระสัมพันธ์
พระนคร, 2503.
- เกรียง เอี่ยมสกุล โรงเรียนประถมศึกษาภาคปฏิบัติ โรงพิมพ์การช่างวุฒศึกษา (แผนกการพิมพ์)
ธนบุรี, 2511.
- เกื้อกูล ทาสีธี การศึกษาเปรียบเทียบสังคมประเพณีและบุคลิกภาพของบุคคลมาจากครอบครัวที่มีฐานะ
ทางเศรษฐกิจและสังคมต่างกัน วิทยาลัยนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ
มหาวิทยาลัย, 2513.
- ชวาล แพทย์กุล เทคนิคการวัดผล วัฒนาพานิช พระนคร, 2508.
- "ปัญหาของการทดสอบ" พัฒนาวิคดล 8 โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์ นครหลวงกรุงเทพธนบุรี,
2515.
- ชัย ชูสาย, ม.ล. จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน พิมพ์ครั้งที่ 3 โรงพิมพ์กิ่งเพชร, 2504.
- ทำรง บัวศรี หลักการการศึกษา โรงพิมพ์ไทยสัมพันธ์ พระนคร, 2506.
- นิคม หมวกทิพย์ การศึกษาสภาพการใช้อาคารสถานที่และกำลังครูของโรงเรียนรัฐบาลในภาคการศึกษา 4
ปีการศึกษา 2513 วิทยาลัยนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา, 2514.
- บุญชนะ อัครถาวร "เศรษฐกิจการศึกษา" ประมวลบทความการวางแผนการศึกษาและการพัฒนากำลังคน
การพิมพ์ไชยวัฒน์ พระนคร, 2507.
- บรรคด สุขปิติ การศึกษาทัศนคติของครูโรงเรียนประถมศึกษาที่มีต่อการเลื่อนชั้นโดยอัตโนมัติ
วิทยาลัยนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา, 2517.
- ประทีป วัฒนกิจ "และคนอื่น ๆ" "สภาพการไม่รู้หนังสือในประเทศไทย" รายงานปรุมนิเทศทางการศึกษา
โรงพิมพ์พรทกย์พิณี พระนคร, 2513.
- นภา สักยธรรม "การศึกษาประชากรและเทศบาลในประเทศไทย" รายงานปรุมนิเทศทางการศึกษา
มณฑลการพิมพ์ พระนคร, 2511.
- ไพฑูย์ วัชรนังคละ การทดลองใช้ข้อสอบแบบปรนัยในโรงเรียนมัธยมและหลักการทดสอบเบื้องต้น
สำนักพิมพ์สื่อการค้า ธนบุรี, 2498.

รุ่ง แก้วแดง "การลงทุนเพื่อการศึกษาของประเทศไทย" วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ 3 : มีนาคม
2512.

ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมสามัญศึกษา ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการวัดผลการศึกษาชั้นประถมศึกษา
ตอนต้น พ.ศ. 2511 และคู่มือวิธีวัดผลและการให้คะแนน โรงเรียนกุสุมาฯ พระนคร, 2511.

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการวัดผลการศึกษาชั้นประถมศึกษา
ตอนปลาย พ.ศ. 2511 และคู่มือวิธีวัดผลและการให้คะแนน โรงเรียนกุสุมาฯ พระนคร, 2511.

รายงานการวิจัยการศึกษาองค์ประกอบของโรงเรียนที่มีอัตราการ
เลื่อนชั้นสูงและต่ำ โรงเรียนพิกุลเกล้าฯ พระนคร, 2513.

รายงานการวิจัยหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้นโดยความร่วมมือระหว่าง
สถาบันระหว่างชาติสำหรับการกันคว้าเรื่องเด็กกับกรมสามัญศึกษา โรงเรียนกุสุมาฯ พระนคร,
2509.

ศึกษาธิการ, กระทรวง กองการประถมศึกษา รายงานการวิจัยระเบียบการวัดผลการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษา
2503 กองการประถมศึกษา พระนคร, 2503.

ศึกษาธิการ, กระทรวง สำนักงานวางแผนการศึกษา แผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 3 (2515 - 2519)
โรงเรียนพิกุลเกล้าฯ พระนคร, 2514.

สุภา บุญนาคศิริ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7
ระหว่างโรงเรียนในโครงการเลื่อนชั้นโดยอัตโนมัติกับโรงเรียนที่มีการสอบไล่ปลายปี วิทยานิพนธ์
การศึกษาศรีมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515.

สุนันทา มั่นเทกวิทย์ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 7 ระหว่างโรงเรียนในโครงการเลื่อนชั้นโดยอัตโนมัติกับโรงเรียนที่มีการสอบไล่ปลายปี
วิทยานิพนธ์การศึกษาศรีมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515.

สุภรณ์ ประดับแก้ว คู่มือวัดผลชั้นประถมศึกษาสำหรับผู้บริหารการศึกษา วัฒนาพานิช, 2516.

สำนักงานทดสอบ "งานของสำนักงานทดสอบ" พัฒนาวิทย์ 6 ไทยวัฒนาพานิช พระนคร, 2514.

สำเริง บุญเรืองรัตน์ "คณิตศาสตร์ในการทดสอบ" พัฒนาวิทย์ 5 ไทยวัฒนาพานิช พระนคร, 2513.

Ferguson, George, A Statistical Analysis in Psychology and Education,

McGraw - Hill Book Co., New York, 1967.

⑤

Garrett, Henry E., Statistics in Psychology and Education, Longman Green and Co.,
New York, 1958 .

Lindquist, E. F., Design and Analysis of Experiments in Psychology and Education,
Houghton Mifflin, Co., Boston, 1956.

McNemar, Quin, Psychological Statistics , John Wiley and Sons, Inc., New York,
1969.

Newcomb, Theodore M., Social Psychology, The Dryden Press Inc., New York,
1950.

Thorndike, Robert., and Hagen, Elizabeth., Measurement and Evaluation in
Psychology and Education, John Wiley & Sons, Inc., New York, 1969.

ภาคผนวก

คำชี้แจงสำหรับตอบแบบสอบถาม

๑. แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด ๖๕ ข้อ ถามเกี่ยวกับความรู้สึกของท่านที่มีต่อการทดสอบปลายปี ชั้น ป.๗ ท่านมีความรู้สึกอย่างไร ย่อมแล้วแต่ตัวท่านเอง ความรู้สึกของท่านไม่จำเป็นต้องเหมือนความรู้สึกของคนอื่น ท่านเองเดียวกัน ความรู้สึกของคนอื่นก็ไม่จำเป็นต้องเหมือนความรู้สึกของท่าน ฉะนั้นคำถามจาก ๑ - ๖๕ จึงไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด ขอให้ท่านตอบแบบสอบถามนี้ตามความรู้สึกที่แท้จริงของท่านให้มากที่สุด

ตัวอย่าง

กระดาษคำตอบแบบสอบถาม

(๐) ท่านพอใจให้มีการทดสอบปลายปีชั้น ป.๗

ข้อที่	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
(๐)					✓

ถ้าท่านขีดเครื่องหมาย (✓) ในช่อง มากที่สุด ในกระดาษคำตอบแบบสอบถาม แสดงว่า ท่านมีความพอใจให้มีการทดสอบปลายปีชั้น ป.๗ มากที่สุด

ถ้าท่านขีดเครื่องหมาย (✓) ในช่อง น้อยที่สุด ในกระดาษคำตอบแบบสอบถาม แสดงว่า ท่านมีความพอใจให้มีการทดสอบปลายปีชั้น ป.๗ น้อยที่สุด

ถ้าท่านขีดเครื่องหมาย (✓) ในช่อง มาก หรือ ปานกลาง หรือ น้อย ในกระดาษคำตอบแบบสอบถามแสดงว่า ท่านมีความพอใจให้มีการทดสอบปลายปีชั้น ป.๗ มาก หรือ ปานกลาง หรือ น้อย ตามช่องนั้น ๆ

๒. โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ อย่าว่างเว้นไว้ เพราะจะทำให้การตอบแบบสอบถามไม่สมบูรณ์ และจะนำไปใช้ในการวิจัยไม่ได้

๓. โปรดตอบแบบสอบถามโดยขีดเครื่องหมาย (✓) ลงในกระดาษคำตอบแบบสอบถามอีกแผ่นหนึ่งที่แจกให้ข้างหาก อย่าทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบสอบถามเป็นอันขาด

๔. ก่อนตอบแบบสอบถาม โปรดกรอกข้อความเกี่ยวกับตัวท่าน เช่น อายุ วุฒิ เวลาที่ทำหน้าที่ครู อื่น ๆ ให้เรียบร้อยด้วย

๕. ให้ครูพิเศษที่สอนประจำวิชาในชั้น ป.๗ และครูประจำชั้น ป.๗ เท่านั้นเป็นผู้กรอกแบบสอบถามนี้

แบบสอบถามวัดทัศนคติของครูที่มีต่อการทดสอบปลายปีชั้น ป.7

1.กรรมการออกข้อสอบปลายปีชั้น ป.7 วางตัวเป็นกลาง. 2.ท่านชอบข้อสอบปลายปีชั้น ป.7แบบปรโยชนิกลีอกตอบ. 3.การจัดวางรูปแบบข้อสอบปลายปีชั้น ป.7 ให้ความสะดวกแก่ผู้สอบ. 4.คำชี้แจงวิธีทำข้อสอบปลายปีชั้น ป.7 ทำให้เกิดความสับสนแก่ผู้สอบ. 5.การจัดเรียงข้อสอบปลายปีชั้น ป.7 มีลักษณะชวนให้ผู้สอบอยากทำ. 6.การจัดพิมพ์ข้อสอบปลายปีชั้น ป.7 ทำให้เกิดปัญหาในการสอบ. 7.จำนวนข้อสอบเหมาะสมกับเวลาที่กำหนดให้สอบ. 8.นักเรียนสามารถแก้ข้อสอบปลายปีชั้น ป.7 ได้ 9.ข้อสอบปลายปีชั้น ป.7 ออกนอกเหนือจากหลักสูตร. 10.การทำข้อสอบปลายปีชั้น ป.7 ต้องใช้ทั้งความคิดและเหตุผล. 11.ผู้สอบมีความกระตือรือร้นในการทำข้อสอบปลายปีชั้น ป.7 12.คำถามในข้อสอบปลายปีชั้น ป.7 มีลักษณะคลุมเครือ.	13.ท่านรู้สึกยินดีหากได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการดำเนินการสอบปลายปีชั้น ป.7 14.การจัดสนามสอบอำนวยความสะดวกแก่ผู้สอบ. 15.ห้องสอบมีสภาพทั่ว ๆ ไปเหมาะกับการสอบ. 16.ท่านขอให้ผู้สอบเลือกที่นั่งสอบได้ตามความพอใจ. 17.การวางสอบปลายปีชั้น ป.7 ให้โอกาสผู้สอบในการคุมหนังสือสอบ. 18.ท่านพอใจให้กรรมการคุมสอบเป็นครูโรงเรียนเดียวกับผู้สอบ. 19.ท่านขอให้มีการอธิบายวิธีทำข้อสอบเพิ่มเติมจากคำชี้แจงที่มีในข้อสอบ. 20.ท่านชอบพychuขมขผู้สอบไม่ให้ทุจริตในการสอบ. 21.การคุมสอบเป็นงานที่น่าเบื่อ. 22.ท่านต้องการให้ผู้สอบหยุดทำข้อสอบทันทีที่หมดเวลาสอบ. 23.ท่านรู้สึกเบื่อการเก็บข้อสอบและกระดาษคำตอบเมื่อหมดเวลาสอบ. 24.การตรวจนับข้อสอบและกระดาษคำตอบเป็นงานที่จำใจต้องทำ. 25.ท่านอยากให้มีการลงโทษผู้ทุจริตในการสอบ. 26.กรรมการคุมสอบเป็นผู้ที่ไว้วางใจได้.
---	--

27. ท่านต้องการให้กรรมการคุมสอบเป็นที่ เกรงขามแก่ผู้สอบ. - 28. ท่านมีความพอใจที่จะเป็นกรรมการตรวจ กระดาษคำตอบ. 29. ท่านพึงพอใจสถานที่ตรวจกระดาษคำตอบ ที่ทางการจัดให้. 30. กำหนดเวลาและงานตรวจกระดาษคำตอบ มีความเหมาะสมกัน. 31. กรรมการตรวจกระดาษคำตอบเป็นผู้มีเกียรติ เชื่อถือได้. 32. ท่านพอใจที่จะให้กรรมการตรวจกระดาษค คำตอบเป็นบุคคลเกี่ยวกับกรรมการออกข้อสอบ. 33. ท่านต้องการให้กรรมการตรวจกระดาษคำตอบ วิชาใดเป็นครูที่สอนวิชานั้น. 34. การตรวจกระดาษคำตอบเป็นงานที่น่าเบื่อ. 35. การตรวจให้คะแนนฟังกระทำด้วยความ เห็นอกเห็นใจ. 36. การตรวจให้คะแนนแบบที่อยู่สามารถทุจริต ได้ง่าย. 37. การตรวจให้คะแนนกระทำกันอย่างมีหลักเกณฑ์. 38. การตรวจให้คะแนนเป็นงานที่สร้างความ หนักใจให้แก่กรรมการตรวจกระดาษคำตอบ. 39. เมื่อทราบข้อสอบกรรมการตรวจกระดาษ คำตอบเกิดความล่าช้า.	40. กรรมการตรวจกระดาษคำตอบเอาใจใส่ ในการปฏิบัติงาน. 41. กรรมการตรวจกระดาษคำตอบมีความ ละเอียดรอบคอบ. 42. ท่านมีความยินดีที่จะเป็นกรรมการจัดทำ ท.2 ก 43. การกรอกคะแนนใน ท.2 ก เป็นงานที่น่าเบื่อ. 44. กรรมการจัดทำ ท.2 ก เป็นผู้ที่ไม่วางใจได้. 45. การจัดทำ ท.2 ก ในรูปกรรมการป้องกัน การทุจริตได้. 46. การจัดทำ ท.2 ก เป็นงานที่เสี่ยงกับการ ถูกวิพากษ์วิจารณ์. 47. กำหนดเวลาและงานจัดทำ ท.2 ก มีความ เหมาะสมกัน. 48. จำนวนกรรมการและงานจัดทำ ท.2 ก มี ความเหมาะสมกัน. 49. สถานที่จัดทำ ท.2 ก สะดวกแก่การปฏิบัติงาน. 50. ท่านขอให้มีการทำหนังสือรวมคะแนนใน ท.2 ก ฝึกผลาออกไป. 51. การกรอกคะแนนใน ท.2 ก เป็นงานไร้เกียรติ. 52. กรรมการจัดทำ ท.2 ก ขอเพิ่มคะแนนให้ผู้สอบ. 53. ท่านไม่พอใจวิธีการกรอกคะแนนใน ท.2 ก ที่ กระทำกันอยู่เป็นประจำทุกปี. 54. กรรมการจัดทำ ท.2 ก ปฏิบัติงานด้วยความ รอบคอบ.
--	--

55. ท่านพอใจการรวมคะแนนใน ค.2 ก ด้วย เครื่องมือเท่าที่มีอยู่. 56. การตัดสินได้ - ตกเป็นงานที่เสี่ยงกับการ ทำบาป. 57. ท่านชอบวิธีการตัดสินได้ - ตกโดยถือเกณฑ์ 50 % ของคะแนนรวม. 58. ท่านพอใจให้ข้าราชการจังหวัดเป็นผู้ตัดสิน อนุมัติผลการสอบ. 59. การตัดสินได้ - ตกเป็นงานที่มีเกียรติ. 60. การตัดสินอนุมัติผลการสอบกระทำกันอย่าง มีหลักเกณฑ์.	61. ผู้ตัดสินอนุมัติผลการสอบต้องให้บุคคลที่มีความ เฉียบขาด. 62. ท่านไม่ชอบวิธีการตัดสินอนุมัติผลการสอบ ปลายปีชั้น ป.7 ของจังหวัด. 63. ผู้ตัดสินอนุมัติผลการสอบปฏิบัติงานด้วยความ เที่ยงธรรม. 64. การตัดสินอนุมัติผลการสอบโดยรวดเร็วจะ ทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้สอบ. 65. ผู้ตัดสินอนุมัติผลการสอบปลายปีชั้น ป.7 มี ความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติหน้าที่.
---	--

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ.

กระดาษคำตอบแบบสอบถามวัดทัศนคติของครูที่มีต่อการทดสอบปลายปี

โรงเรียน.....จังหวัด.....

อายุ.....ปี วิชา.....ทำหน้าที่ครูมาแล้ว.....ปี

[illegible]

คุณภาพทางสถิติของแบบสอบถามวัดทัศนคติต่อการทดสอบปลายปี

ก. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยอาศัยค่าอัตราส่วนวิกฤติ t ระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	1.5022	21	3.0649
2	3.0829	22	2.3773
3	2.5473	23	1.7563
4	1.5934	24	2.6132
5	4.3396	25	1.8537
6	3.7489	26	2.0632
7	5.4209	27	2.6990
8	3.6189	28	3.7984
9	3.6356	29	3.3396
10	2.0539	30	3.1655
11	3.2487	31	4.3401
12	1.6353	32	3.1927
13	4.0972	33	3.6716
14	4.3043	34	4.3619
15	0.6702	35	2.7318
16	3.6274	36	3.4844
17	2.7318	37	1.9690
18	3.4637	38	2.0429
19	5.2900	39	4.4686
20	1.4845	40	2.5492

ก. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยอาศัยค่าอัตราส่วนวิกฤติ t ระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (ต่อ)

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
41	5.4677	56	4.2476
42	5.2650	57	4.8232
43	3.1389	58	5.4738
44	2.5003	59	3.2039
45	2.3970	60	1.9397
46	2.2341	61	4.5651
47	3.7768	62	7.3074
48	3.3064	63	2.3849
49	4.5089	64	4.8338
50	4.5437	65	4.5899
51	2.1293	66	4.1288
52	1.9523	67	3.5821
53	3.5382	68	3.2115
54	3.1927	69	2.2747
55	4.6717	70	4.6958

ข. ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

คุณลักษณะ	วิธีการ	ค่าสถิติ
Reliability	Split-half Method	0.865